

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 4/2002 - 35 pàgines

Sessió ordinària del dia 18 d'abril del 2002

El dia 18 d'abril del 2002, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 17/2002, que és el següent:

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei de beques i de crèdits d'estudis.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a demanar al Tribunal de Comptes que realitzi un informe de fiscalització, o que aquest faci realitzar per una empresa d'auditoria de reconegut renom internacional, un informe d'auditoria que reculli quin és l'endeutament consolidat de l'Administració General de l'Estat a 31 de desembre de l'any 2000 i a 31 de desembre de l'any 2001.

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional de 2 de setembre de 1993.

5- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació del Reglament tècnic de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat

d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu als despatxos de controls nacionals juxtaposats.

7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Josep Garrallà Rossell, Jordi Mas Torres i Joan Monegal Blasi, consellers generals, al Projecte de llei de suplement de crèdit per a les despeses derivades del projecte, construcció i explotació durant un any de l'estació depuradora d'aigües residuals de la zona sud d'Andorra.

8- Informe anual del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2000.

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de les Nacions Unides de lluita contra la desertificació en els països afectats per sequera greu i/o desertificació, principalment a Àfrica.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni per a la creació de l'Organització europea de telecomunicacions per satèl·lit "EUTELSAT" esmenat.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Alís Font

M. I. Sr. Francesc Areny Casal

M. I. Sr. Josep Areny Fité

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany

M. I. Sra. Olga Benazet Dolsa

M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre

M. I. Sr. Jordi Daban Alsina

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró

M. I. Sra. Olga Forné Angrill
 M. I. Sr. Patrick García Ricart
 M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
 M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit
 M. I. Sr. Jordi Mas Torres
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. Joan Monegal Blasi
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
 M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
 M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
 M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat les absències del Sr. Marc Pintat, per trobar-se fora del país i del Sr. Càndid Naudi, per motius familiars.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Juli Minoves Triquell, Ministre d'Affers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Enric Pujal Areny, Ministre de la Presidència i Turisme; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Maestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Jordi Visent Guitart, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial, i Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.25h)

El Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passarem, tot seguit, al primer punt de l'ordre del dia.

1- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei de beques i de crèdits d'estudis.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 32/2001, del 3 de desembre.

El Govern ha manifestat el seu criteri dins del termini reglamentari que ha estat publicat en el Butlletí número 1/2002, del 4 de gener.

Té la paraula el Govern per donar lectura del seu criteri.

Intervé el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha examinat la Proposició de llei de modificació de la Llei de beques i de crèdits d'estudis, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i d'acord amb el que disposa l'article 103 del Reglament, exposo el criteri següent:

El 16 de juny de l'any 2000, -de l'altra legislatura- davant del Ple del Consell General, el Grup Parlamentari Liberal va proposar al Govern l'elaboració d'un nou Projecte de llei de beques amb l'objectiu de millorar la Llei vigent. Aquesta proposta va obtenir el suport de tots els grups parlamentaris de la Cambra.

Per aquest motiu el Ministeri d'Educació, Joventut i Esports va començar a treballar en la redacció d'un nou text i en data d'avui ja s'ha acabat la redacció d'un avantprojecte de la Llei d'ajuts a l'estudi, que ha estat presentat al Govern, -de fet aquest criteri encara deia que es presentaria- per la seva aprovació durant el proper mes de gener, per tal que el Consell General pugui examinar aquest text durant el primer període de sessions, que s'està fent.

L'avantprojecte elaborat pel Ministeri d'Educació, Joventut i Esports preveu modificar molts aspectes de la Llei vigent fent-la més globalitzadora, i alhora més selectiva en el procés d'atorgar els ajuts a qui realment ho necessita.

És desig nostre, del Govern i del grup parlamentari que la nova regulació dels ajuts a l'estudi -que s'aprovarà, suposo, al Consell General-, pugui aplicar-se a partir del proper curs escolar 2002-2003.

Per tot el que exposem -que exposàvem en aquell moment, ja, al desembre del 2001 i ara igual- el Govern considera que el projecte de llei que presentarà el Govern, i que ha presentat el Govern, doncs, és el que ha d'examinar el Consell General, i en tot cas el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i els altres grups podran fer les esmenes que escaiguin en la comissió legislativa. I confio que surti una llei global amb totes les inclusions que es puguin aprofitar dels suggeriments dels altres grups parlamentaris, per fer-la el millor possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

A continuació té la paraula el Sr. Francesc Casals del Grup Socialdemòcrata que ha presentar la proposició de llei.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata sotmet avui a la consideració del Consell General la Proposició de llei de modificació de la Llei de beques. En l'exposició de motius diem que: "La voluntat del Consell General de fer més accessibles els estudis als joves andorrans que no disposen de mitjans econòmics suficients (...) aconsella que, sense esperar una reforma en profunditat del text actualment vigent, es procedeixi a unes modificacions immediates que van en el sentit d'afavorir l'accés de tothom a l'ensenyança tècnica i superior."

El criteri que ha emès el Govern i que se'ns acaba de llegir, ja ens anunciava la presentació del Projecte de llei d'ajuts a l'estudi, i que ha estat tramitat posteriorment. Si aquest criteri, en el seu moment ens hagués plantejat algun dubte sobre la necessitat de retirar la Proposta o de mantenir-la, he de dir que aquest dubte s'hauria esvaït totalment a la lectura del Projecte de llei d'ajuts a l'estudi.

Efectivament, sense voler entrar ara en el debat d'aquella llei que ja arribarà en el seu dia, sense voler-me avançar, però sí que constatem que, al nostre entendre, sobretot pel que fa al principi bàsic d'igualtat d'oportunitats per a tothom, el text que se'ns proposa o que se'ns proposarà, -al qual ja hem pogut fer les esmenes escaients-, és, al nostre entendre, molt inferior a la llei actual, i no contribueix, de cap manera a millorar la situació, sinó, tot al contrari, i és per aquest motiu que hem mantingut la proposta, i que

demanem al Consell General que prengui en consideració la Proposició de llei de modificació de la Llei de beques. S'ha de dir que a la vista del contingut del criteri del Govern, sense alimentar massa esperances en un sentit de la votació favorable a la nostra proposta.

Per acabar, Sr. síndic, referent a aquest criteri que se'ns ha llegit ara, i ara que parlem de consideració, he de dir que sobretot les últimes paraules d'aquest criteri, -l'última frase, la conclusió-, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata l'interpreta com una falta total de consideració envers els consellers generals -una més-, i *inclús*, diria un menysteniment del que és la jerarquia institucional. Per tant, doncs, aprofito per tornar a demanar al Govern, -una vegada més-, que es limiti a exercir les funcions que li marca la Constitució, i que, per tant s'abstingui de dir als consellers generals, quan, com, i de quina manera hem de fer la nostra feina, que per això ja tenim el Reglament del Consell, i per interpretar-lo la Sindicatura.

Moltes gràcies.

El Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt intervé la Sra. Olga Forné. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

D'ençà de la promulgació de la Llei de beques i crèdits d'estudis del 30 de novembre del 1992, la societat andorrana ha viscut canvis substancials que motiven, sense cap mena de dubte, una actualització dels criteris d'atribució.

Afirmar que el jovent és el futur d'Andorra és un fet en el que tots unànimement estem d'acord, i que des de les institucions hem d'ajudar la joventut en les seves aspiracions d'educació, formació i aprenentatge, i permetre així les màximes garanties d'igualtat d'accés a l'ensenyança, ja sigui tècnica o acadèmica. És una obligació que tenim amb les generacions presents i futures, amb total independència de colors polítics.

La Proposició de llei de modificació de la Llei de beques i de crèdits d'estudis té, al nostre entendre, el mèrit d'haver-se presentat per tal d'adequar els criteris d'atorgament amb les necessitats actuals de tots els estudiants.

No obstant, aquest darrer punt, quatre consellers del Grup Mixt, pensem que deu anys després de la Llei del 1992, es pot aprofundir en la reflexió, i on s'aprovaria una llei de modificació, analitzar més en detall la conveniència d'un nou text de llei.

Val a dir també, que prop d'una dècada després, aquesta actualització i modificació pot motivar a la vegada, la introducció de conceptes nous per tal d'afavorir la dedicació dels estudiants del nostre país.

Correspon al Govern garantir l'educació del nostre jovent, i facilitar els mitjans escaients perquè cap infant en edat d'ensenyament preobligatori i obligatori, dels tres sistemes educatius d'Andorra, així com cap estudiant professional o acadèmic es trobi en desigualtat d'oportunitats.

En aquesta sessió del Ple del Consell General se'ns demana de prendre en consideració la Proposició de llei de modificació de la Llei de beques i crèdits d'estudis, admesa a tràmit el mes de novembre del 2001, quan tot just fa dos dies que ha finalitzat el període prorrogat de presentació d'esmenes al Projecte de llei d'ajuts a l'estudi, tramès pel Govern el mes de gener.

Malgrat fem una valoració positiva de la proposició de llei de modificació, també entenem que les modificacions proposades queden contemplades pel nou text de llei. Addicionalment, en l'anàlisi de les esmenes presentades al projecte del Govern es podran motivar les diferències en certs paràmetres.

En conclusió, confiem que a través de la comissió legislativa competent en matèria d'educació, s'elabori un document consensuat entre tots aquells de nosaltres que volem donar a l'educació, -en lletres capitals-, el lloc i la consideració que li pertoca.

El Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció del Grup Lliberal. Intervé la Sra. Maria Lluïsa Puig.

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Gràcies Sr. síndic.

El 16 de juny de l'any 2000, davant del Plenari del Consell General, el Grup Parlamentari Lliberal va proposar al Govern l'elaboració d'un nou projecte de llei de beques amb l'objectiu de millorar l'actual llei, fent-la més globalitzadora i

ahora més selectiva en el procés d'atorgar els ajuts a qui realment ho necessiti.

Aquesta proposta de resolució, va ser recolzada i ratificada per tots els grups parlamentaris de la Cambra. Una resolució que ens deia el següent: "Considerant que una de les principals missions dels estats moderns és la promoció de les condicions necessàries per a què tots els ciutadans puguin gaudir del degut dret a rebre una educació de qualitat.

Considerant que els recursos de l'Estat són limitats i que s'ha d'ajudar a qui realment ho necessiti, sense que sota la cobertura d'un ajut generalitzat s'estigui donant beques a persones que econòmicament no estan necessitades.

Considerant que l'Estat ha de garantir la igualtat d'oportunitats d'estudi i promoció acadèmica a tots.

S'insta el Govern, perquè elabori un projecte de llei de beques, en el qual, entre d'altres criteris, es prioritzi d'una manera imperativa, l'atorgament de les beques d'estudi basat en criteris que tinguin en compte la situació econòmica dels pares del sol·licitant de la beca i de la capacitat i mèrits acadèmics de l'interessat."

Dit això, les esmenes proposades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata en data 27 de novembre del 2001, referents a l'actual Llei de beques i de crèdits d'estudi, aprovada pel Consell General l'any 1992, i que proposen la modificació d'alguns articles de la llei vigent, no han de ser preses en consideració pel motiu següent:

En data 1 de febrer del 2002, el Govern d'Andorra, presentà al Consell General el nou Projecte de llei d'ajuts a l'estudi.

El termini per a la presentació d'esmenes a l'esmentat projecte, finalitzava, inicialment el dia 22 de març del 2002, i que a petició del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, es demanà una pròrroga del tancament del termini, sent aquest el 16 d'abril d'enguany.

El representant del Grup Parlamentari Lliberal a la Sindicatura va acceptar aquesta pròrroga, amb l'objectiu que les esmenes presentades siguin treballades en comissió, conjuntament amb els altres grups parlamentaris de la Cambra.

Serà en aquest període d'elaboració i discussió, i dins el marc de la Comissió Legislativa d'Educació, el moment idoni per analitzar i valorar les esmenes que des de cada grup

parlamentari s'han fet en referència a la nova llei. Una llei que pel fet d'haver demanat una pròrroga en la presentació de les esmenes dels grups parlamentaris de la Cambra, ens fa pensar que serà molt ben treballada i positiva per a tots.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Només per l'al·lusió que ha fet el Sr. Casals, que no he acabat d'entendre, però potser és per error meu, perquè jo no he llegit literalment el criteri, i les últimes frases són les que ell diu que poden menystenir el Consell. El criteri diu literalment el que no he llegit jo. He anat al final perquè, com acaba de dir la Sra. consellera, el termini d'esmenes va acabar fa dos dies, i per tant, quedava obvi que la tramitació d'aquella llei està en curs.

El criteri diu: "Per tot l'exposat, el Govern considera que el projecte de llei que presentarà el Govern -que està presentat i en tràmit- és el que ha d'examinar el Consell General, i en tot cas el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, com els altres grups, podran formular les esmenes que considerin adients al text -és clar que sí- per tal que la comissió legislativa corresponent redacti l'informe definitiu sobre el projecte de llei en qüestió, que posteriorment es debatrà en el Ple del Consell General. Per tant, una proposició de reforma molt parcial de la llei actual no s'adiu a la proposta acceptada del M. I. Consell General i esdevindria un treball malaguanyat."

Aquest és el criteri, és la nostra opinió. Si vostè en deriva que això és un menysteniment pel Consell, li demano excuses. Però no hi ha de cap manera la intenció, i em sembla que no ho conté. Aquestes frases no contenen cap menysteniment del Consell General. Al contrari, jo agraeixo tots els grups parlamentaris que hagin aportat unes quantes esmenes, bastantes esmenes a la nostra proposta de llei, per millorar-la, com ha dit la Sra. consellera Maria Lluïsa Puig, i estic convençut que la intenció serà de fer-la millor. El que no puc compartir, tampoc, és pensar que la llei que hem presentat nosaltres, o el projecte de llei és pitjor que la llei actual. Sinó, aquesta sí que seria malaguanyada.

Llavors, tal com me la van presentar estic convençut que és millor que l'anterior. Per això la vam presentar. I si es millora a base de les esmenes que hagin fet tots els tres grups, doncs, encara millor per a tothom. Aquesta és la nostra intenció, i amb això el grup parlamentari sap que ni el grup parlamentari ni nosaltres estem tancats a les aportacions positives per aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sr. Francesc Casals, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Us havia entès perfectament, i la lectura del criteri del Govern, també, i us he dit que nosaltres interpretem que el fet que el Govern ens digui quan, com i de quina manera farem esmenes, no ens sembla correcte, i em ratifico. Quant a allò altre, bé, imagino que la llei que presenteu, ho feu perquè penseu que és millor que la que ja existeix.

Jo el que us dic és que hem presentat esmenes a aquell projecte, per intentar millorar-lo. El que jo us dic és que la lectura d'aquell projecte no ens ha permès de retirar la proposició de llei que presentàvem avui, perquè continuem pensant que la llei actual millorada, té molt més en compte el criteri bàsic; essencialment n'hi ha d'altres, però avui no penso que sigui el dia de debatre aquella llei. Però sí que el que se'n desprèn, -al nostre entendre-, és que el criteri d'igualtat d'oportunitats per a tothom davant d'aquesta prestació social i d'altres, però aquesta concretament, el respecta molt millor, al nostre entendre, la llei actual, que no dic que sigui perfecta, que el Projecte de llei d'ajuts a l'estudi que hem començat a examinar.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sr. Patrick García, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Patrick García:

Bon dia a tothom.

Gràcies Sr. síndic.

No he volgut intervenir mai, però ara sí que intervindrè després de la presentació que ha fet la consellera Maria Lluïsa Puig, de la proposta del Govern liberal.

A veure, jo només afegiré una cosa, -i en parlarem en la comissió. Jo, si no hi hagués hagut la proposta de llei del Govern, votaria a favor de la proposta de llei del Partit Socialdemòcrata, perquè considero que s'ajusta a les necessitats socials del país. I amb el que no estic d'acord, -i ja en discutirem en la comissió- és amb el fet que l'Estat té els mitjans limitats, però l'Estat té l'obligació de buscar els mitjans per cobrir la demanda de la societat civil. És aquí on segurament tindrem els mateixos problemes que tenim amb el conseller Casals, que l'Estat ha de cobrir les necessitats de la societat civil, i no limitar-se a un pressupost.

I amb aquest sentit, recolzo la proposta del Sr. Casals, que en certs aspectes de la llei de beques, la Llei d'ajusts a l'estudi és menys social que la llei anterior.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo per puntualitzar, encara que, també, com ha dit el Sr. Casals, i com pensa el Sr. Patrick García, segurament, no és el dia de fer el debat de la llei futura, però sí que vull dir que si es considera que la llei que hem presentat i que serà esmenada, segurament, és menys social que l'anterior, jo he de dir que no ho comparteixo, perquè els mitjans d'una llei de beques vénen dels que es poden designar cada any, i els poden assignar i poden ser tant com es vulguin. Però, una altra manera de tenir més mitjans per arribar a una labor realment social d'una llei, és que no sigui allò que en diuen "cafè per a tothom". Que és que tothom pugui demanar les beques, encara que siguin famílies benestants, que les puguin demanar i que les puguin obtenir. Això fins ara ha estat així. Jo penso que una manera de redistribuir, precisament, d'una manera socialment millor les possibilitats d'ajuda de l'Estat, és que no tothom pugui demanar beques. Hi ha persones i

famílies que no poden demanar beques, no podran amb aquesta llei per la seva bona situació econòmica, que no ho necessiten. I això repercutirà a favor de les famílies que no puguin demanar-les... que les hagin de demanar més importants per falta de mitjans econòmics. En fi, em sembla que no és aquest el debat, però quan es diu que és menys social la llei que hem presentat nosaltres que l'anterior, he de dir que no hi estic gens d'acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Pels grups parlamentaris, altres intervencions? No?

Bé, dono per acabat el debat i procedirem, tal com ha estat demanada, a la votació. Doncs, sí és sí a la presa en consideració de la proposició de llei, i no és no a la proposició i, per tant, declarar closta la seva tramitació.

Procedirem, doncs, a la votació.

El Sr. secretari general:

Sr. Marcel Llovera Massana : No

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : No

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : No

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : No

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Josep Areny Fité : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

Sra. Olga Forné Angrill : No

Sr. Patrick García Ricart : Abstenció

Sr. Josep Garrallà Rossell : No

El Sr. Síndic General:

Passem al recompte. Sr. secretari, si us plau.

El Sr. Esteve López:

6 sí, 19 no, i 1 abstenció.

El Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat, no es pren en consideració la proposició de llei, i per tant, declaro closa la seva tramitació.

Passem al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei.

La proposta fou publicada en el Butlletí número 30/2001, del 26 de novembre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez per tal d'exposar la proposta. Teniu la paraula

El Sr. Francesc Rodríguez:

Moltes gràcies Sr. síndic.

La iniciativa d'aquesta proposta d'acord ha estat motivada, tal com es diu en el text introductori de la mateixa, per la voluntat d'aconseguir la millor qualitat tècnica possible en la redacció de les lleis. Deficiències formals no han de fer que la voluntat del legislador, expressada en el fons de les disposicions, es pugui veure tergiversada o, fins i tot, anul·lada.

Per concretar el text que avui se sotmet a la consideració de la Cambra s'ha partit, d'una banda, de l'experiència i de la forma en què, segons el costum, s'ha anat desenvolupant en els darrers anys a casa nostra la tècnica en l'elaboració de les lleis; d'altra banda, s'ha recorregut a experiències foranes, tot analitzant de quina manera eren resolts problemes concrets en els que les possibilitats d'actuació eren diverses.

Pensem que el resultat del treball que es presenta és un text ponderat, suficientment taxatiu i alhora prou obert com per permetre, dins d'uns límits perfectament definits, una certa flexibilitat que eviti l'encarcament o l'aparició de disposicions amb un redactat forçat o en un context inadequat.

En el redactat concret de les disposicions s'ha optat sovint per recollir l'experiència d'autors que han analitzat la qüestió, reprenent fins i tot en algun cas la redacció precisa per ells expressada. Altres vegades s'ha optat per fer un text nou i poder fixar així de forma específica unes característiques formals particulars no presents en les disposicions legislatives d'altres indrets.

També cal dir que als redactors d'aquest text se'ls va demanar de defugir, en tot moment, qüestions que podessin suposar connotacions partidistes. Havia de ser un text eminentment tècnic i aplicable en tot moment i per part de qualsevol opció política. Pensem que, vistes les característiques i el contingut del text que es demanava, només es podia fer d'aquesta manera.

Ens agradaria que avui aquest text fos adoptat i que, a més, ho fos per unanimitat. També ens agradaria que fos recordat per la seva eficàcia, independentment de quina hagi estat l'opció política que l'ha portat a tramitació parlamentària. És un text que ens convé a tots, i quan dic tots, em refereixo als que seiem en aquesta sala i a les institucions que representem (Consell General, Govern), però, també a les persones que després hauran de vetllar per l'aplicació de les lleis i, sobretot, als ciutadans, aquells que ens han delegat, entre altres coses, la redacció d'unes normes que permetin ordenar de forma positiva el funcionament de la nostra societat.

Penso que no cal insistir en la bondat del text; malgrat tot, he de reconèixer que és millorable, tal com ho és, sempre, qualsevol text. Dic això perquè, malgrat no haver presentat de manera formal esmenes al redactat proposat, els companys del Grup Lliberal ens han demanat la possibilitat d'aportar certes modificacions o complements, que de bon grat acceptarem si, d'una banda, esteu d'acord en què es pugui modificar el text proposat -i en aquest cas demanaré al Sr. síndic si creu que el Reglament ens permet actuar d'aquesta forma i, en cas positiu, si vol proposar a l'assemblea de prendre en consideració aquesta manera de procedir- i, d'altra banda, i en el cas que sigui acceptada la

manera de procedir, si el contingut de les modificacions proposades us sembla convenient.

Per tant, demano en primer lloc si podem procedir de la manera que he exposat i, en el cas que la resposta sigui afirmativa, exposaré el detall de les modificacions que es proposen en relació al text original presentat. No sé si és ara que ho hauríem de debatre o, en tot cas, quan hagin intervingut els grups...

El Sr. Síndic General:

En tot cas, jo no hi veig cap problema a nivell reglamentari perquè es pugui fer així, sempre i quan tots els grups estiguin d'acord amb la proposta que acaba de fer el Sr. Francesc Rodríguez.

Tothom hi està d'acord?

Doncs, per afegir només per la claredat del debat, jo penso que és bo que continueu, i doneu a conèixer les modificacions que s'inclourien en el text.

El Sr. Francesc Rodríguez:

D'acord.

El Sr. Síndic General:

Doncs, si no hi ha cap objecció, continua tenint la paraula el Sr. Francesc Rodríguez per exposar la proposta.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Intentaré ser breu. Em limitaré a citar el text que es proposa incloure o el que es proposa suprimir, i el nou redactat que es vol introduir.

També, volia demanar, proposaré també si no hi ha inconvenient, diferents correccions de forma, corresponents a errors que s'han constatat un cop publicat el text que analitzem, al Butlletí del Consell General.

El primer canvi que hi hauria seria la inclusió d'un tercer paràgraf a l'inici, diguem abans de començar el text pròpiament dit que diu "Estructura, contingut i forma de les lleis", és a dir al text introductor, ara hi ha dos paràgrafs, n'hi hauria un tercer que diria: "D'altra banda, per aconseguir més precisió en la designació de les lleis i per facilitar-ne la identificació, s'acorda també que un cop aprovades s'han de

numerar i que cal unificar els criteris (sempre el mateix tipus d'indicacions) per referir-s'hi." Aquest seria el primer canvi en relació al text proposat.

El segon és a l'apartat "exposició de motius", al segon paràgraf, el text actual diu: "L'exposició de motius ha d'indicar la finalitat...". El text proposat seria: "L'exposició de motius, que no és compresa en la part dispositiva, ha d'indicar la finalitat...".

El tercer canvi, aquest és purament formal, seria en el mateix apartat... perdó, a la part dispositiva, no en el mateix apartat... a la part dispositiva, al punt tres, al final del text on hi ha les diferents lletres, a, b, c i d, i que diu "llibres, títols, capítols, seccions, ...", tot això, hi ha un punt al final, i s'hauria de suprimir el punt final.

El següent canvi és a l'apartat sis d'aquest mateix apartat. Aquest apartat ara comença: "La divisió en capítols s'ha d'utilitzar...". Abans d'aquest paràgraf, n'hi afegiríem un que diria: "El *capítol* és una subdivisió del títol, o una unitat independent de divisió si la llei no està dividida en títols." Punt i apart, i continuariem amb el text que hi ha en el redactat proposat.

En aquest primer paràgraf actual del text proposat hi ha un petit error, dels que dèiem formals, on diu "i/o", ha de dir "o". Diu: "... sistemàtiques i/o d'estructura..." ha de dir "... sistemàtiques o d'estructura...".

Més endavant, ja al punt 9, al quart paràgraf, diu, en el primer punt i a part: "Quan aquesta divisió sigui necessària, els paràgrafs que hi puguin haver..." ha de dir "pugui". És un error de picar, en aquest cas sobra una ena.

A continuació a la part on diu "Disposicions complementàries de la part dispositiva" al punt 1, hi ha quatre lletres, i al final de l'enunciat d'aquestes quatre lletres hi ha un punt que cal eliminar.

En l'apartat "Índex", actualment diu: "L'índex ha de figurar al final de la llei, abans dels annexos si n'hi ha.". El text proposat diu: "L'índex ha de figurar al principi de la llei, abans de l'exposició de motius."

En l'apartat "Remissions normatives", a la primera línia, al primer paràgraf diu: "Només es pot recórrer la remissió envers una altra disposició...", en lloc d'"envers", ha de dir "a": "Només es pot recórrer a la remissió a una altra disposició...".

En el mateix apartat "Remissions normatives", al darrer paràgraf, quan diu, al final de tot: "...

sense que s'hagin de considerar posteriors canvis en la norma remesa.", ha de dir: "... sense que s'hagin de considerar canvis posteriors en la norma que ha estat objecte de remissió."

En l'apartat següent "Estil", al paràgraf que diu: "S'han d'evitar sempre les disposicions innecessàries, aquelles que siguin pròpies de textos reglamentaris, i aquelles que, amb el mateix o amb diferent redactat, repeteixin una regla amb contingut idèntic.", ha de dir: "S'han d'evitar sempre les disposicions innecessàries, les que siguin pròpies de textos reglamentaris, i les que, amb la mateixa redacció o amb una de diferent, repeteixin una regla amb contingut idèntic."

Tres paràgrafs més endavant, on diu: "...s'utilitzaran...", ha de dir: "... s'han d'utilitzar...".

I al següent paràgraf, el que diu: "Les remissions a altres llocs de la llei s'ha de fer seguint els principis següents:", ha de dir: "... s'han de fer...".

En el mateix apartat "Estil", la frase que comença: "Les oracions principals dels textos normatius han de ser en temps verbal present.", diria: "Les oracions principals dels textos normatius han de ser, sempre que sigui possible, en temps verbal present."

Ja en el darrer apartat, "Aspectes gràfics i de presentació", al segon paràgraf hi figura la paraula "arrambats", ha de ser substituïda per "alineats".

I al tercer paràgraf, on diu "arrambat", ha de dir "alineat".

En aquest mateix apartat... perdoneu, un moment, però és que ho tinc en un altre document... On diu: "La tipografia de la lletra...", el redactat d'aquest apartat quedaria de la següent manera: "La tipografia de la lletra que identifica cadascuna de les divisions d'un apartat és rodona. Immediatament després de la lletra s'hi ha de posar un parèntesi de tancament en rodona, separat del text per un espai en blanc."

Ja en el darrer paràgraf, que diu: "Quan una o diverses paraules del text...", abans d'aquesta frase hauria de dir: "S'ha d'evitar subratllar paraules del text sempre que sigui possible. Quan una o diverses paraules hagin d'anar subratllades...".

I al final de tot, s'afegiria dos nous apartats dintre d'un gran apartat que seria similar al que

diu "Altres criteris de concepte i de forma", doncs al mateix nivell s'afegiria un apartat que diria: "Numeració i referències", el contingut del qual serien dos punts que dirien, el primer:

"Numeració

Totes les lleis han d'anar numerades. La numeració es fa en el moment en què són publicades.

La numeració inclou el número i, separat d'aquest per una barra inclinada, l'any, expressat amb les quatre xifres.

Per a l'assignació del número se segueix l'ordre cronològic de promulgació. El compte es recomença cada any a partir del número u."

I hi hauria el segon apartat, que seria:

"Referències

La referència a les lleis s'ha de fer sempre esmentant, en l'ordre en què són citats, els elements següents:

- a) la categoria normativa
- b) la numeració
- c) la data d'aprovació
- d) el títol

La categoria normativa i la numeració s'escriuen seguides, i se separen de la data per una coma. La data, que inclou el dia i el mes, és introduïda per la contracció *del*; el dia s'expressa en xifres i el mes en lletres. El títol va separat de la data per una coma."

Perdoneu que m'hagi allargat, però penso que era millor detallar totes i cadascuna de les modificacions que es proposen, perquè així podrem valorar-ho millor, i en tot cas, estarem segurs del text que anem a votar. Gràcies.

El Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

A continuació intervenen els altres grups parlamentaris. Per part del Grup Mixt, intervé el Sr. Jordi Mas.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers integrants del Grup Mixt, la Sra. Olga Forné Angrill, els Srs. Josep Garrallà Rossell, Joan Monegal Blasi i jo mateix, entenem que totes aquelles accions quina finalitat última sigui la d'aportar millores, són benvingudes.

I el Grup Socialdemòcrata va presentar aquesta proposta d'acord amb la voluntat de millorar la qualitat dels redactats de les lleis, per així poder aconseguir una major claredat i rigor en benefici, no solament de totes aquelles persones que per la seva professió han de consultar regularment els textos legals o les lleis, sinó també per tots els ciutadans en general.

Aquest neguit, penso que és compartit per tots els presents aquí, i el fet que la proposta d'acord ha vingut precedida per la voluntat expressada pel propi grup, proposant de recollir totes aquelles modificacions o reflexions destinades a millorar encara més la proposta, fa que el text definitiu pugui rebre el suport de tot el Consell General.

Els consellers anteriorment citats, vam analitzar detingudament la proposta d'acord, constatant que la mateixa assoleix l'objectiu fixat, és a dir, establir uns criteris més definits que contribuiran, sens dubte, a homogeneïtzar les proposicions i els projectes de llei i, per tant, entenem que aquesta proposta millorarà qualitativament la forma de redacció de les lleis.

Moltes gràcies.

El Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal intervé el Sr. Antoni Martí.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement dir que el Grup Parlamentari Lliberal donarà el vist i plau a la proposta d'acord. També agrair al Grup Socialdemòcrata el fet que hagi acceptat, d'una quinzena d'esmenes, em sembla que gairebé la meitat, dins d'un clima molt cordial; i agrair-ho amb més força, encara, des del punt de vista que aquestes esmenes no s'havien tramitat, diguéssim, reglamentàriament com era preceptiu; i per tant, haver fet aquest esforç, és d'agrair i, llavors el meu agraïment personal, en nom del Grup Parlamentari Lliberal al Partit Socialdemòcrata amb una bona proposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Cap altra intervenció per part dels grups?

Doncs, entenc que el text que se sotmet a votació, és el text amb les modificacions que

abans ha citat el Sr. Francesc Rodríguez, i per tant, vistes les intervencions, doncs, proposo que la proposta s'aprovi per assentiment.

Doncs, s'aprova.

Passem al punt següent, punt número 3 de l'ordre del dia.

3- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord relativa a demanar al Tribunal de Comptes que realitzi un informe de fiscalització, o que aquest faci realitzar per una empresa d'auditoria de reconegut renom internacional, un informe d'auditoria que reculli quin és l'endeutament consolidat de l'Administració General de l'Estat a 31 de desembre de l'any 2000 i a 31 de desembre de l'any 2001.

La proposta fou publicada en el Butlletí número 1/2002, del 4 de gener, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Té la paraula el Sr. Josep Dallerès per tal d'exposar la proposta.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

En el decurs de la sessió del Consell General del dia 13 de desembre passat vaig ser portat a posar una pregunta demanant un aclariment al Govern respecte a un punt que no em va semblar prou clar durant el debat, a saber l'endeutament consolidat del Govern en el moment d'iniciar l'exercici 2002, o de finalitzar el 2001. Cosa que ve a ser igual.

En la resposta que em va fer el Sr. cap de Govern, es referia a l'article 20 de la Llei del pressupost per a l'any 2002, fent referència a la xifra corresponent a l'import màxim per finançar el dèficit de caixa. Tenint en compte que els conceptes de dèficit de caixa i d'endeutament consolidat són conceptes ben diferents, costa creure que tal diferència no fos percebuda pel Govern. O bé, es desconeix la xifra, o hem de pensar -i no ho voldria- que és una xifra que es vol amagar.

És per això que proposem la següent proposta d'acord: demanar al Tribunal de Comptes que realitzi un informe de fiscalització, o que aquest

faci realitzar per una empresa d'auditoria de reconegut renom internacional, un informe d'auditoria que reculli quin és l'endeutament consolidat de l'Administració general de l'Estat a 31 de desembre de l'any 2000, i a 31 de desembre de l'any 2001.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels altres grups parlamentaris. Per part del Grup Mixt intervé el Sr. Joan Monegal, teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers del Grup Mixt, Jordi Mas, Olga Forné, Josep Garrallà i jo mateix, entenem que el Tribunal de Comptes és un instrument o mecanisme de control dels moviments dels fons públics i de la gestió dels cabals públics. Pertoca, doncs, al Consell General, en representació del poble andorrà la potestat d'impulsar i controlar l'acció política del Govern. El Tribunal de Comptes, que depèn orgànicament del Consell General, és l'instrument que aquest darrer pot emprar per verificar la transparència de la gestió econòmica, financera i comptable de l'Administració pública. Per dur a terme aquesta funció, el Tribunal de Comptes ha d'emetre els informes i dictàmens corresponents.

La finalitat de la proposta d'acord, però, pot encabir diferents interpretacions. Si bé, coincidim en l'objectiu de fiscalitzar l'activitat econòmico-financera de l'Administració pública a fi que aquesta s'ajusti a l'ordenament jurídic, i en concret a la Llei general de les finances públiques, hem de tenir present que aquesta potestat fiscalitzadora, la llei l'atorga d'ofici al Tribunal de Comptes, en el seu article 35.

En un estat de dret, on el principi de legalitat s'imposa per mandat constitucional, i on tothom i fins i tot l'Administració pública està sotmès al dret, entenem que la petició, per emetre un informe o un dictamen sobre l'endeutament de l'Administració general de l'Estat en els períodes referits, únicament pot comportar un reforçament i consolidació de les institucions democràtiques que pretenem per al nostre país. Ara bé, cal diferenciar entre l'endeutament acumulat i l'endeutament consolidat, al qual es refereix la proposta

d'acord; entenem que si bé la fiscalització del primer forma part de les funcions del Tribunal de Comptes, el segon, en canvi, no; per quan l'endeutament consolidat requeriria la valoració dels béns patrimonials i demés immobilitzats de l'Administració.

La competència del Tribunal de Comptes per a sotmetre a l'Administració general i als òrgans que estan sota la seva direcció, queda atribuïda per la pròpia llei que constitueix el referit Tribunal. Ara bé, escapa de la seva competència, creiem, la darrera petició. Atenent que l'endeutament acumulat està reflectit en les diferents liquidacions de comptes, creiem que la proposta d'acord demanada, demana l'endeutament consolidat. I aquesta funció, al nostre entendre, no està contemplada en la Llei de creació del Tribunal de Comptes. Resultava igualment imprescindible que la proposta d'acord completés i concretés, que l'encàrrec al Tribunal de Comptes es trametés amb concreció dels terminis de realització i de presentació davant del Consell General, tal com preveu, també, l'article 30.2 de la pròpia llei.

El Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, intervé el Sr. Guillem Valdés. Teniu la paraula.

El Sr. Guillem Valdés:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Lliberal votarà en contra de la proposta d'acord presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

En primer lloc, perquè considera que l'endeutament públic de l'Administració general es desprèn dels informes del Tribunal de Comptes sobre les liquidacions dels pressupostos que cada any aprova la Comissió Permanent de Finances del Consell General. No entrarem, doncs, a enumerar les xifres d'endeutament, deixant aquesta tasca en mans del Govern, sobretot tenint en compte que aquestes ja es troben a disposició del Consell General.

Volem recordar, a més, que el Grup Parlamentari Lliberal ha defensat sempre la transparència dels comptes públics, com ho demostra la pròpia creació del Tribunal de Comptes mitjançant una proposició de llei presentada pel Grup Parlamentari Lliberal i aprovada, tot s'ha de dir, per unanimitat en aquesta Cambra.

En efecte, l'article 12.2 de la Llei del Tribunal de Comptes estableix que aquest "ha d'examinar i aprovar els comptes de l'Administració general, de les entitats parapúbliques o de dret públic i de les societats públiques que en depenen dins dels cinc mesos següents d'haver-los rebut. L'informe resultant de la fiscalització s'ha de sotmetre al Consell General".

A més, en l'exposició de motius de la pròpia Llei, consta que "el Tribunal de Comptes està vinculat orgànicament al Consell General, és un òrgan tècnic independent, que fiscalitza la despesa pública i que a més de verificar la transparència econòmica, financera i comptable de l'Administració pública, controla que aquesta s'adigui a tota la normativa vigent", i afegeix que "també emet informes i dictàmens sobre la comptabilitat i la gestió econòmico-financera de l'Administració pública andorrana".

En conclusió, considerant que el Consell General ja disposa de tots els instruments necessaris per exercir el control democràtic dels poders públics i, en particular, per conèixer l'estat de la situació financera de l'Administració general gràcies a una proposició de llei entrada a tràmit, insisteixo, per iniciativa i voluntat del Grup Parlamentari Lliberal, considerem buida de sentit la Proposta d'acord presentada.

Ens remetem, doncs, al treball de la Comissió Legislativa de Finances, dins de la qual podrem tractar en el termini de cinc mesos al tancament de comptes de l'exercici 2001 i, si escau, requerir la presència del president i dels membres del Tribunal de Comptes per aportar els aclariments necessaris tal com ho preveu l'article 30 de la llei esmentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Mestre:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, és veritat que el dia del debat del pressupost el Sr. Dallerès ens va demanar quina era la xifra d'endeutament, que en aquell moment va anomenar consolidat, i que no l'havia trobada dins la memòria del pressupost. El Govern, volem entendre, que quan se'ns està parlant

d'endeutament consolidat, es parla de l'endeutament del Govern i no de les parapúbliques, i així ho descartem, perquè les parapúbliques no en tenen d'endeutament.

Llavors, retornant una mica a aquell debat, sense fer-me massa extensa, quan es va presentar el pressupost i la seva memòria, aquesta memòria no incloïa cap xifra de l'endeutament acumulat o l'endeutament total del Govern, perquè quan estem parlant d'un pressupost, del que estem parlant és dels drets i de les obligacions d'aquell exercici en concret. Llavors, el que sí que s'inclou és el producte de l'endeutament que podrem contreure, com a màxim, durant aquell exercici per fer front a les obligacions que s'estan posant a dins del pressupost. Llavors, crec que la resposta... A veure, puc confirmar que la resposta del cap de Govern en aquell moment corresponia a la pregunta que es podia demanar dins del debat del pressupost, i que no tenim cap inconvenient de parlar de l'endeutament, ni d'amagar cap xifra, perquè aquestes xifres es troben des de sempre en les liquidacions que s'envien tant al Consell General com al Tribunal de Comptes.

Per tant, sabent que l'objecte de la proposta d'acord no és de rebre avui les xifres de l'endeutament, sí que diré molt ràpidament quines són aquestes, i, a partir d'aquí, doncs, passaria a donar l'opinió del Govern sobre la proposta d'acord. En l'informe de la intervenció general que es va trametre al Consell General de les liquidacions de pressupostos de l'exercici 2000, doncs, trobem en el balanç de situació els creditors a llarg termini, que és l'emissió de deute públic per 21.788 milions de pessetes, i creditors a curt termini, que és la pòlissa de crèdit contractada per part del Govern de 1.606 milions de pessetes. Pel que fa al balanç de situació a 31 de desembre de 2001, que en el moment d'entrar la proposta d'acord encara no s'havia tramès al Consell General, doncs, -i que ara ja està en mans tant del Tribunal de Comptes com del Consell General- la xifra seria la següent: per creditors a llarg termini, 21.788 milions de pessetes, i per creditors a curt termini, 439 milions de pessetes.

Llavors el que sí que podem dir és que els comptes presentats pel Govern i fiscalitzats, ja, en una primera instància per la intervenció general, i tramesos per la seva posterior fiscalització al Tribunal de Comptes, segueixen diligentment tots els principis jurídics i comptables que s'han d'aplicar.

Les partides d'endeutament formen part íntegra dels estats financers, i també són objecte de fiscalització per part del Tribunal de Comptes, i s'integraran en el seu moment en el seu informe definitiu.

En conseqüència, el Govern entén que la iniciativa presentada duplicaria les funcions i els costos del Tribunal de Comptes, i considerem, -si se'ns permet-, que un cop aquests informes hagin estat analitzats per la comissió competent del Consell General, es podria, en aquell moment, encarregar un informe d'auditoria complementari sobre qualsevol punt en què quedés algun dubte dels estats financers presentats, no només pel Govern, sinó per tota la resta de les entitats que conformen el sector públic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sr. Josep Dallerès, del Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet m'està contestant el mateix que em va contestar pràcticament el cap de Govern. És a dir, em va contestar no a la pregunta que... ha dit que és una interpretació que fa el Govern, però permeti'm recordar que no és, en tot cas, la pregunta que vaig formular. Vostè em planteja, i efectivament, a les liquidacions que vam rebre la setmana passada del 2001, hi figuren les xifres que vostè m'ha dit: endeutament a llarg termini, els crèdits a curt termini corresponen a aquesta xifra, i que en realitat és la liquidés de caixa -per dir-ho d'una certa forma.

La meua pregunta és molt més concreta, i va molt més lluny: si cal esperar, o sigui ja em queda clar, doncs, que la proposta no avançarà. Ja la tornarem a fer, no hi ha problema, esperarem, en tot cas, que el Tribunal de Comptes faci el seu informe, si figura el que demanem, que és realment quins són els deutes contractats per l'Estat, tots els que hi ha, i que siguin xifrats. Per exemple, donaré dos xifres: es va comprar l'hospital; ja no sé si això està calculat dins d'aquests 21.000 milions, que en realitat és únicament la reconducció del deute públic de l'any 1997, amb les mateixes xifres; que havia sigut ell mateix la reconducció del

deute públic emès l'any 1994. És a dir, no és això el que demanava, i em sembla que és d'interès de tots-, majoria, oposició i més enllà de batalles polítiques que no diuen el seu nom. Però en aquest cas crec que és important per a tothom de saber, realment, en quines xifres ens movem. Res més. He donat exemples, l'exemple de l'hospital, l'exemple del túnel, i en podria trobar d'altres. A veure, si això que són endeutaments a llarg termini, que no estan reflectits aquí dins, al meu entendre, podem saber a quant pugem?

Hi ha un punt que no he entès o que he entès malament, quan ha parlat el Sr. Monegal, que ha parlat de l'article 35... 3.5, perdó... Llavors, efectivament, hi ha un tema referent a la intervenció del Sr. Valdés, em sembla molt bé tractar-ho dins de la comissió. Hi ha un tema, és que la llei no ens ho permet, a menys que hi hagi un mandat exprés del Consell. En tot cas, per poder-ho tractar en la Comissió de Finances, prèviament hi ha d'haver un mandat del Consell, perquè segons la Llei del Tribunal de Comptes, és el Consell que ho tracta, o que en tot cas ha de demanar els informes. No és la Comissió de Finances... Però, bé, ja tornarem a insistir sobre el tema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sr. Valdés, pel Grup Lliberal.

El Sr. Guillem Valdés:

Sí, només per a aquesta última al·lusió. No voldria anar errat, i ho comprovaríem en tot cas, però em sembla que el que fa referència a la Llei del Tribunal de Comptes és un mandat de Sindicatura. En aquest cas es podria tractar en comissió, i de tota manera tal com ho preveu l'article 30.2, -com ha dit el Sr. Monegal- la proposta d'acord no es podria admetre tal qual, perquè hauria d'anar acompanyada d'un termini de presentació del resultat del tribunal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sra. ministra de Finances, pel Govern, teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Només dir que la liquidació i els estats financers que presenta el Govern i qualsevol de les entitats del sector públic, han de complir amb totes les normes comptables i pressupostàries que estan establertes en l'ordenament jurídic andorrà. Per tant, entenent que els estats financers presenten la imatge fidel de l'entitat, hauríem d'entendre que totes aquestes obligacions hi són incloses. Ara bé, si un cop el Tribunal de Comptes ha fet el seu informe i quedés algun dubte, doncs, crec que es podria resoldre a partir d'aquell moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sr. Josep Dallerès, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no sé si el Tribunal de Comptes té l'obligació de presentar-ho. Ja ho veurem. Ja esperaré que arribi l'informe del Tribunal de Comptes. Si aquesta xifra no hi surt, doncs, en tot cas, tornarem a formular... ja ho dic ara, la pregunta aquesta, la proposta d'acord aquesta, esperant tenir més èxit del que no hem tingut avui, perquè considero, i considerem des del Grup Socialdemòcrata, que són xifres que crec que les hem de saber tots, i cada un dels que estem assentats en aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Bé, acabades les intervencions, i havent estat demanada una votació, procedirem a la mateixa.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Esteve López Montanya : Sí

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : No

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : No

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Antoni Riberaygua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : No

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Josep Areny Fité : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

Sra. Olga Forné Angrill : No

Sr. Patrick García Ricart : Abstenció

Sr. Josep Garrallà Rossell : No

Sr. Marcel Llovera Massana : No

El Sr. Síndic General:

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

6 sí, 19 no, i 1 abstenció.

El Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat no s'aprova la Proposta d'acord. Queda desestimada.

Passem al punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional de 2 de setembre de 1993.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 1/2002, del 4 de gener. El Govern no ha manifestat el seu criteri.

A continuació té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu, del Grup Socialdemòcrata, que ha presentat la proposició de llei.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, aquesta proposició de llei neix d'una situació que es va esdevenir en acabar-se la darrera legislatura 1997-2000, on es va poder comprovar que existia una llacuna o un buit en la llei vigent, en el cas que en la darrera sessió del Consell General, abans de la seva dissolució, hi hagués una aprovació de llei que aparegués publicada en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, després que el Consell General hagués estat dissolt.

D'aquesta qüestió recordaré que se'n va parlar en la primera Junta de Presidents de Grup Parlamentari amb presència del Govern d'aquesta nova legislatura. I allí ja vaig manifestar que el nostre grup estava treballant en una proposició de llei com la que ara el Consell haurà d'examinar.

Ens preocupava, crec, més enllà del nostre grup, del conjunt de consellers generals, i del conjunt, probablement, també podem afirmar, de les institucions, que el control de constitucionalitat volgut pel nostre text de Constitució, i concretat en la Llei del Tribunal Constitucional, pogués fer fallida, en el sentit que pogués no funcionar en una situació que no s'hi havia caigut en el moment de fer la llei, ben probablement, com la que m'acabo de referir; que és el fet que transcorrin trenta dies -que és el període de publicació de la llei- i no hi hagi Consell General constituït en aquells moments.

Aquesta llacuna normativa, el Tribunal Constitucional, en l'aute que va dictar el dia 5 d'abril del 2001, la definia en els termes següents, i em permetré llegir-ho. Diu: "Aquest Tribunal Constitucional ha de constatar, tanmateix que estem davant d'un supòsit no previst pel legislador: l'adopció d'una llei aprovada en ocasió del darrer ple del Consell General seguida d'una dissolució anticipada, fa que en el moment de la publicació de la norma en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, quan comença el còmput del termini previst en l'article 99 de la Constitució, i en els articles corresponents de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, ens trobem davant d'un supòsit de control de constitucionalitat sense aplicació material possible, ja que literalment no existeix una cinquena part dels membres del Consell General per activar-lo. No correspon a aquest Tribunal pronunciar-se sobre quina o quines solucions hauria de

plantejar-se el legislador per tal d'omplir aquesta llacuna normativa."

Això és el que ens deia el Tribunal. Per tant, el nostre grup ha presentat aquest text molt senzill, que ve a intentar resoldre aquesta llacuna, i a la vegada, examinat el text, vam poder veure que hi havia un problema totalment de forma, i ens hem permès d'introduir-lo dins de la proposició.

Això és en síntesis el resum del perquè d'aquesta proposició. Gràcies.

El Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels altres grups parlamentaris.

Per part del Grup Mixt intervé el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Bé, per sintetitzar, estic totalment d'acord amb l'històric que ha fet el conseller Jaume Bartumeu. Per tant, simplificaré l'apartat que tenia, d'alguna manera, redactat a títol d'explicació de centrar-nos en el context en què es va produir possiblement aquesta iniciativa, per la llacuna que abans s'ha fet referència.

Ara bé, analitzant la proposta de llei de modificació, ens adonem que amb l'ànim de millorar el text vigent de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, i així cobrir exhaustivament les diverses disfuncions creades per la llacuna en qüestió, en l'articulat global de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional del 2 de setembre del 1993, resulta necessari -segons la nostra opinió- anar més enllà del mer redactat de la proposta de modificació, i per exemple, incidir en els aspectes processals de la tramitació subsegüent a la interposició del recurs, així com en el rol que per congruència amb la proposta de modificació han de tenir els altres subjectes legitimats a la interposició o a l'activació del control constitucional desitjat.

També hem de dir, que més enllà dels objectius de l'article 45.3, és obvi que en altres capítols o articulats de la llei, entri en joc el requisit d'una cinquena part dels membres de dret del Consell General, com de les altres institucions concernides, i entenem que l'oportunitat que ens ofereix la proposta de modificació de dita llei, ens porta a la necessitat de fer una anàlisi, -torno a dir, exhaustiva de la llei- en el si de la comissió corresponent facultat per l'obertura del termini de presentació d'esmenes.

Igualment, en la proposta de modificació veiem com opta per prolongar la legitimació dels consellers, eventualment decaiguda per les causes previstes en l'article 51.1 de la Constitució.

La nostra opinió coincideix en aquest aspecte, per quant considerem que el vot personal i indelegable d'aquells que han votat una llei, i que han interposat un recurs directe d'inconstitucionalitat, es manté i es legitima per procedir a la continuació de la tramitació del mecanisme del control de constitucionalitat de la llei concernida.

Ara bé, no s'ha d'oblidar que l'aute del Tribunal Constitucional ja invocat, considera indispensable procedir a la verificació de la novació processal de la demanda, acceptant únicament la legitimació del recurs interposat en la fase inicial per reclamar la verificació de la voluntat d'almenys una cinquena part dels membres del Consell General.

Aquesta verificació no és altra cosa que una ratificació de la iniciativa, adoptada inicialment per un altre Consell, i en un altre context parlamentari, i no deixa de ser un element de reflexió davant la proposta de modificació, avui estudiada.

A mode de darrera reflexió i com a exemple de les alternatives que ofereix dita matèria, hem analitzat que una altra opció hagués estat la modificació de la llei qualificada, en el sentit d'introduir la necessitat de declarar que les lleis o els decrets legislatius aprovats pel Consell General, o fins i tot, els tractats internacional a què fa referència el capítol 3 de la llei vigent, però publicats després d'una eventual dissolució o de la finalització del mandat dels consellers generals no adquireixen vigor fins que el Consell General estigui degudament constituït novament.

Ara bé, aquesta postura entenem que suspèn la vigència de la norma, coincidint finalment el nostre parer més en la iniciativa endegada per la proposició de llei que s'analitza, malgrat amb l'enriquiment que pugui rebre després de passar per la comissió corresponent.

Coincidim igualment en la modificació de l'article 69.3, que mitjançant l'article 2 de la proposta de llei de modificació queda, al nostre criteri, també, adequadament regulat.

El Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció del Grup Lliberal. Té la paraula el Sr. Antoni Riberaygua.

El Sr. Antoni Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

L'exposició de motius de la Proposició de llei de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, tramesa a la Sindicatura pel president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, queda ben clar quins són els motius de la necessitat d'aquest text.

D'una banda omplir una llacuna del nostre ordenament existent en relació a prorrogar de la legitimació processal dels consellers generals un cop acabat el seu mandat, en la tramitació d'un recurs directe d'inconstitucionalitat, i d'altra corregir un error material existent en la redacció de l'article 69.3 de l'articulat, on es fa referència al capítol II, títol II de la llei, quan en realitat correspon a la remissió al títol IV, que és precisament el que tracta dels procediments constitucionals.

En relació amb la darrera qüestió, entenem oportú corregir en la proposició de llei aquest error material, que, sens dubte, podia induir a una confusió en l'aplicació del text.

En relació a l'addició d'un punt 3 a l'article 45, aplaudim la iniciativa proposada, però, entenem que la redacció d'aquest punt, s'hauria de veure complementada per la clarificació en positiu de la novació processal dels legitimats, a instar o a continuar el procediment ja iniciat d'inconstitucionalitat.

Així és, la voluntat és omplir una llacuna del nostre ordenament amb un criteri tradicional i clar, perfectament conegut al dret públic al·ludit a l'exposició de motius. Serà necessari, doncs, aprofundir en el si de la comissió varies qüestions derivades del procediment de perllongació de la legitimitat processal dels consellers sortints, per arribar a establir les normes que es refereixin a les següents qüestions. Primera: la necessitat que un igual nombre de nous consellers generals de ple dret ratifiquin la demanda o els motius d'impugnació presentats pels seus predecessors, malgrat el que preveu l'article 46.3 de la llei; segona: la necessitat de preveure, no solament la circumstància evocada en l'article 51.1 de la Constitució sobre l'extinció del mandat de conseller per acabament del seu termini, sinó també la o les vacants produïdes pels consellers

generals que deixin el seu càrrec durant la legislatura; la necessitat, també, de la ratificació de la demanda o dels motius d'impugnació, també, pel nou cap de Govern o els tres comuns novament elegits, que són també els que tenen la legitimitat per instar el recurs directe, els terminis, també, necessaris per procedir a aquesta ratificació; i, finalment, l'eventualitat de poder -per raons de congruència- tractar, d'igual forma, el procediment previ de control constitucional dels tractats internacionals, comprés en els article 59 i següents de la mateixa llei qualificada.

La no inclusió d'aquests punts en la proposició de llei que avui tractem, o la possibilitat, potser, de trobar una solució alternativa a la simple ratificació, no impedeixen que des del Grup Parlamentari Lliberal es voti favorablement la seva presa en consideració, amb la seguretat que en el si de la comissió es tractaran amb el mateix esperit que han estat tractats altres textos, no per més complicats menys importants.

La voluntat, doncs, del Grup Parlamentari Lliberal davant del text proposat, és la de millorar-lo des del consens, el diàleg i la seguretat que una llei tan important com la qualificada del Tribunal Constitucional, no pot ser més que objecte de la mateixa voluntat política de tots els grups parlamentaris, la de dotar-nos d'un instrument normatiu plenament adaptat a les necessitats del nostre estat de dret.

Gràcies.

El Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic per permetre'm d'explicar, malgrat no vam emetre criteri, en contacte amb el Grup Parlamentari Lliberal vam considerar una gran iniciativa el que s'ha fet per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i després d'escoltar la intervenció dels tres consellers, -tots ells lletrats- no voldria pas fer-ne un debat d'advocats, però estic segur que en sortiria una llei, tal com ha de ser, i com han dit tots tres, una llei qualificada com ha de ser la de modificació de la Llei del Tribunal, que millorarà encara més aquesta cúpula de la nostra estructura, a la qual el Govern, naturalment, li dóna tot el seu suport i es

presta, a través del Grup Parlamentari Lliberal, a fer arribar els suggeriments que faci falta a tots vostès.

Moltes gràcies.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec que les darreres paraules del representant del Grup Parlamentari Lliberal, són les que poden resumir l'esperit de tots plegats aquí, com també deia el cap de Govern. És a dir, aquí, es tracta, efectivament, no de fer un debat d'alt contingut jurídic-constitucional, sinó de fer realitat un dret constitucional atribuït als grups polítics amb independència de la formació dels seus membres.

Per tant, nosaltres manifestem la plena disponibilitat del nostre grup a acollir, a dialogar, i a recollir les esmenes. Però allunyant-me de l'alta discussió jurídica, ja em sembla necessari fer part, aquí, a l'Assemblea, d'una reflexió política, que he hagut de fer aquesta nit de manera una mica apressada, després que ahir mantingués una reunió amb el representant del Grup Parlamentari Lliberal sobre aquesta complicada o no complicada qüestió de l'eventual necessitat de novació o verificació, a la qual també ha fet referència el portaveu o el parlamentari del Grup Mixt, Sr. Joan Monegal.

A veure, políticament, nosaltres manifestem, ja, avui, una preocupació, que és que ho hauríem de llegir, però això ja serà feina de la comissió, però em sembla, Sr. síndic que potser val la pena que ja apunti quina és la meua reflexió personal, perquè amb el grup tampoc no hem pogut parlar encara.

La voluntat és que no hi hagi la possibilitat que uns parlamentaris que han participat en la votació d'una llei no puguin anar al Constitucional com la llei i la Constitució els permet. L'aute, del qual jo n'he citat una part, i els dos altres parlamentaris n'han fet referència a un altre aspecte, és un aute absolutament atípic, perquè és un aute que el Tribunal va haver de construir amb un fil de cosir molt prim per omplir -com el Tribunal va dir- un buit. I per

omplir aquesta llacuna, doncs, li va semblar que la millor manera d'assegurar la transició era acceptar que els consellers -que ja no ho érem-haguéssim pogut fer el recurs, però que s'hagués de ratificar.

Bé, això era un moment absolutament anormal i atípic, perquè hi havia aquest forat, aquesta llacuna. Si això ho volguéssim fer a principi de llei, demano que aquesta reflexió es traslladi a la comissió i a les esmenes quan es facin, podríem arribar a tornar a deixar buit de contingut el dret. Perquè amb el suposat cas... -i la paraula la tenen els ciutadans, sortosament, diria jo, i no els lletrats i els juristes- que els ciutadans decideixin un canvi absolut de la composició política d'un Consell General. Es pot donar ben bé el cas, que els consellers generals del nou Consell, no n'hi hagi sis que vulguin ratificar aquest recurs, amb la qual cosa estaríem privant a uns consellers generals del seu dret d'haver anat al Tribunal Constitucional.

Aquesta és la reflexió que faig, i després ja la comissió i el conjunt de grups parlamentaris, ja faran la feina que els hi toqui, amb els suggeriments que també vulgui fer el Govern.

I acabo dient que també em sembla bé, que es parli dels comuns i del Govern, però tots sabem que la situació de buit durant unes quantes setmanes que es dóna al Consell General, no es dóna ni als comuns ni al Govern.

Gràcies.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sr. Antoni Riberaigua, pel Grup Lliberal, teniu la paraula.

El Sr. Antoni Riberaigua:

Gràcies Sr. síndic.

La meua intervenció ha anat dirigida en el sentit que he exposat, precisament, pel redactat de la proposició de llei. Quan vam tenir la reunió, ahir, per tractar aquest tema, -perquè entenc que és una qüestió de calat prou important com perquè tots els grups parlamentaris ens posem d'acord sobre el fons i sobre la forma-, l'únic camí que hi veia a la seva proposició de llei era completar-la per via de la ratificació. És per això que en aquest sentit m'he expressat.

Ara, també he dit -si ho han sentit bé- que es poden buscar altres alternatives, com la prorrogació fins a final -perquè no- fins a final de resolució, o d'altres alternatives que puguin fer que els antics consellers puguin continuar estant legitimats a portar el recurs fins al final, i que es mantingui la seva voluntat processal fins al final de resolució.

Nosaltres estem oberts a poder-ho tractar -com hem dit-, però repeteixo, la intervenció ve a partir del text que vostès van proposar, i jo felicito i aplaudeixo la iniciativa, però crec que amb la unió de tots el podrem millorar sensiblement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Sr. Joan Monegal, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Bé, només ratificar-me en la voluntat de consens, i també, en definitiva, coincidir amb el conseller Jaume Bartumeu, sobre la importància de tractar el tema de la legitimació, sobretot si tenim en compte que el principi que s'ha de protegir és, bàsicament, la garantia del control constitucional. I crec que la iniciativa, amb l'esperit en què es proposava, és molt més garantista i molt més protectora d'aquest principi, que a atendre a eventuais ratificacions. És a dir, que dins del si de la comissió trobem, després d'analitzar-ho, el mecanisme perquè sigui realment efectiu, quedarà molt més ben salvat, i per tant, considero que la proposta formulada és molt positiva, més quan ve d'un mandat del Constitucional, però també, des d'un punt de vista molt puntual, que era el subjecte que ha estat especificat en aquesta Cambra, avui, però que es poden donar en altres supòsits.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

No?

Bé, si no hi ha altres intervencions, i si no hi ha objeccions, proposo la presa en consideració per assentiment de la proposició de llei. D'acord?

Doncs, s'obrirà un termini de quinze dies perquè s'hi puguin presentar esmenes que només podran ser, en aquest cas, a l'articulat. Doncs es pren en consideració aquesta proposició de llei.

Passem al punt següent, punt número 5.

5- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació del Reglament tècnic de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 3/2002, del 10 de gener. El Govern no ha manifestat el seu criteri.

A continuació té la paraula el Sr. Esteve López del Grup Socialdemòcrata, que ha presentat la proposició de llei.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

La proposició de llei que avui analitzem respon a una iniciativa del nostre grup parlamentari per tal de donar compliment a una de les propostes que es detallaven en el programa electoral del Partit Socialdemòcrata de les darreres eleccions generals.

Efectivament, a la pàgina 9 del nostre programa electoral, dins de l'apartat dedicat al sistema de seguretat social, podem llegir, entre d'altres, la següent:

"L'estat del benestar ha de propiciar una extensió de la protecció social tant en el temps com en les contingències cobertes. L'actual situació és totalment intolerable ja que, a més de quedar-se sense feina i sense sou, els treballadors aturats i les seves famílies resten sense dret a cap mena de cobertura o prestació social. Per això, amb caràcter immediat, allargarem progressivament, segons el temps de cotització, els períodes en què els treballadors que no poden cotitzar i les seves famílies tinguin una cobertura social."

Partint d'aquesta base i tenint en compte que, tal com es va palesar en el decurs de la compareixença davant la Comissió Legislativa Permanent d'Asser Socials de la Sra. Angelina Mas i del Sr. Antoni Armengol, presidenta del Consell d'Administració i director de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, respectivament, la proposta d'ampliació dels períodes de cobertura social era compartida pels màxims

responsables de l'entitat i que tots els membres de la comissió legislativa, de forma unànime, vàrem coincidir en què resoldre aquest tema era una qüestió prioritària. A partir d'aquests fets, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha preparat la proposició de llei, la presa en consideració de la qual avui sotmetem a l'aprovació del Consell General.

Tots som plenament conscients, i així s'ha manifestat en nombroses ocasions en aquesta Cambra, que és necessària una revisió total de la normativa reguladora del règim de seguretat social, per tal d'adaptar-lo a les exigències de l'estat social que proclama la Constitució, així com per fer-la totalment compatible amb les prescripcions de la Carta Social Europea, signada per Andorra ja fa temps, i encara pendent de la necessària ratificació parlamentària, ratificació que, no ens cansarem de repetir-ho, esperem que es produeixi aviat.

Tanmateix, i tal com es diu en l'exposició de motius de la proposició de llei, mentre no es realitzin els estudis escaients que permetin l'aprovació de la nova legislació, el Consell General no pot deixar d'introduir en els diferents reglaments de la seguretat social les modificacions concretes i puntuals que consideri necessàries per anar-los adaptant als requeriments i a les demandes de la societat, especialment si les modificacions reglamentàries són àmpliament compartides pel conjunt dels ciutadans, i introdueixen unes millores socials per protegir els més desfavorits.

Això és justament el que es pretén amb aquesta proposició de llei. La modificació dels articles 20 i 21 del Reglament tècnic de la Caixa Andorrana de Seguretat Social que proposem, implica la introducció d'uns canvis concrets i puntuals, d'abast molt limitat, però d'una evident justícia social i d'una enorme importància i transcendència per a aquelles persones que en puguin resultar beneficiades.

Tot i que, ben segur, tots vostès les coneixen perfectament, permetin-me que els recordi breument quines són les principals millores socials que la proposició de llei introdueix en la normativa de l'assegurança malaltia de la seguretat social:

S'amplia progressivament, en funció del temps cotitzat, el període de cobertura, en cas d'atur de treball. Així, quan una persona no tingui feina, tindrà dret a les prestacions de la branca malaltia de la CASS, excepte la prestació de

salari de substitució per atur de treball, durant un període de temps que anirà des d'un mes, si ha cotitzat al sistema més d'un mes i menys de sis mesos, i s'anirà ampliant progressivament, fins als dotze mesos si ha cotitzat més de cinc anys.

Es redueix el període mínim de cotització inicial de 40 a 30 dies per obrir el dret a la cobertura de l'assegurança malaltia, i s'amplia progressivament, en funció també del temps cotitzat al sistema, el període de temps previ a la malaltia en què s'ha d'haver cotitzat. A la pràctica implica que, en molts casos, els treballadors que comencin a treballar després d'haver estat algunes setmanes aturats, gaudeixin de la cobertura de la seguretat social des del primer dia en què reiniciïn l'activitat laboral.

En relació a les prestacions d'atur de treball, és a dir el salari de substitució en cas de baixa -de baixa mèdica s'entén-, se suprimeix el requisit d'haver hagut de cotitzar els dotze mesos anteriors a la malaltia per tenir dret a la prestació per un període superior a cent vuitanta dies.

I finalment, i en relació a l'assegurança malaltia dels assegurats no assalariats, s'amplia de quinze dies fins a un mes el període de cobertura, un cop la persona interessada s'ha donat de baixa al sistema com a no assalariada.

Aquestes són, com hem vist, unes modificacions puntuals, que en cap cas volen prejutjar com ha de ser la futura reforma global de tota la normativa de seguretat social, i que únicament pretenen introduir unes millores socials, concretes i tangibles, perfectament assumibles en el moment actual pel sistema andorrà de seguretat social.

Per aquests motius, sabedors que les mesures de progrés social que introdueix aquesta proposició de llei són àmpliament compartides, des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata demanem el vot favorable de tota la Cambra a aquesta proposició de llei.

Gràcies.

El Sr. Síndic General:

Passem a la intervenció dels altres grups parlamentaris.

Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Patrick García.

El Sr. Patrick García:

Gràcies Sr. síndic.

Només faré una breu exposició per justificar la meva votació.

En primer lloc, vull aclarir que no estic totalment d'acord amb el redactat alternatiu presentat pels companys del Partit Socialdemòcrata. Però sí amb el concepte i el fons de la proposta de modificació que prova de millorar unes mancances del Reglament de la CASS, com ja ho havíem fet constar en el programa electoral del PD.

Per exemple, que avui, 18 d'abril del 2002, una persona que es quedi a l'atur només tingui vint-i-cinc dies de cobertura sanitària... És vergonyós que al segle XXI, en un país democràtic com el nostre, encara existeixin mancances com aquestes, i d'altres.

Per aquesta raó votaré que sí a la proposta de modificació del Reglament de la CASS, malgrat que penso que s'ha de fer una modificació molt més profunda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt intervé el Sr. Joan Monegal, teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

La proposició de llei efectuada es refereix al Reglament tècnic de la CASS, i concretament afecta als articles 20, 20 bis i 21.

Segons es diu en l'exposició de motius: s'amplien els terminis de cobertura de l'assegurança malaltia en aquells supòsits en què els treballadors queden sense feina; s'anul·la la diferenciació entre la primera demanda de prestacions i les demandes posteriors; i es clarifica i es distingeix entre assegurats en situació d'alta al sistema de seguretat social i en situació de baixa per haver finalitzat l'activitat professional a l'hora de tenir o donar dret a les diferents prestacions de l'assegurança de malaltia.

Pel que fa al primer punt, al nostre criteri, és el que té més repercussió econòmica.

En l'actualitat, pels treballadors assalariats la cobertura es perllonga durant vint-i-cinc dies després d'haver cessat l'activitat professional.

Amb la proposta efectuada, les cobertures oscil·len, en funció del temps cotitzat i treballat, entre trenta i tres-cents seixanta-cinc dies: trenta, seixanta, noranta, cent vuitanta i tres-cents seixanta-cinc dies en concret.

No compartim els criteris de la proposta efectuada per diversos motius: pel termini de cobertura, ja que el considerem massa llarg pels motius que exposarem, per la complexitat d'aplicació que representarà la diferenciació de cinc supòsits i per la poca claredat en el redactat de l'article.

El supòsit màxim pels assalariats amb cotitzacions superiors als setanta-dos mesos, i que hagin treballat almenys quinze dies durant els tres-cents vuitanta dies anteriors a la malaltia, la cobertura sanitària arriba fins a l'any. No només per a ells, sinó, evidentment, per a tots els beneficiaris que es troben sota la seva cobertura.

Pensem que aquest és un termini massa llarg i que pot donar lloc a frau envers la seguretat social, ja que la persona que s'ha donat de baixa a la CASS no tindrà la mateixa pressa que en l'actualitat per tal que es torni a donar l'alta, atenent que disposa de cobertura sanitària, -ell i els seus drethavents- durant un any. I això permet que eventualment no es tingui el mateix interès a ésser donat d'alta a la CASS, quedant establert un salari sense cotitzacions a la CASS, això en frau de la resta de cotitzants.

Aquesta situació, evidentment, ara no passa, doncs la persona que deixa de treballar té interès real a ésser cotitzant, disposant únicament de vint-i-cinc dies de cobertura social. La proposta efectuada, però, està a l'altre extrem.

Nosaltres, en coherència amb el programa electoral, en el seu dia defensat, on manifestàvem el nostre acord amb una perllongació de la cobertura sanitària en cas de pèrdua del treball, considerem que, efectivament, s'ha d'establir un temps de cobertura sanitària superior als vint-i-cinc dies que existeixen actualment, però sense arribar a l'any de la proposta. Termini que considerem insostenible, econòmicament parlant, per a la CASS.

I a més a més considerem que la diferenciació en cinc supòsits en funció del temps cotitzat i treballat esdevé una complicació difícil d'aplicar per a la CASS, donat doncs, que haurà de posar més efectius per tal d'esbrinar, cas per cas, el temps que l'assalariat ha cotitzat, el temps que

ha treballat efectivament, verificant les baixes de l'assalariat, etc., la qual cosa suposa un increment de costos.

Una simplificació dels supòsits establerts en la proposició de llei seria, doncs, més efectiva.

Per últim, creiem que la redacció de l'article 21, al marge del que s'acaba de dir, desaprofita l'oportunitat i l'ocasió de fixar clarament quins són els terminis en els quals els assegurats resten coberts, un cop cessa l'activitat professional.

En l'anterior redacció de l'article 21 -també confosa- s'interpretava que eren vint-i-cinc dies per quant es restava dels quaranta dies cotitzats els quinze dies treballats. Aquesta era la interpretació aplicada per la CASS, però no consta expressament previst en l'articulat d'aquell Reglament.

Això en el cas -com s'ha dit- dels assegurats assalariats, doncs pel cas dels no assegurats o assegurats voluntaris, sí es fixava en aquell article el termini, i sí es torna a fixar en el nou redactat de l'article 21.

Entenem que aquesta claredat de redacció pel que fa al termini de cobertura pels treballadors no assalariats o voluntaris s'havia de recollir també pels assalariats.

De la lectura del redactat del paràgraf a) de la proposta a l'article 21 es pot comprovar que no es fixa clarament aquest termini.

Hem de tornar a aplicar el sistema emprat per la CASS, de restar els quinze dies treballats dels dies cotitzats, la qual cosa ens dóna un termini de cobertura de trenta, seixanta, noranta, cent vuitanta i tres-cents seixanta-cinc. Entenem que el paràgraf a) de l'article 21 s'hauria de recollir expressament el termini de duració de la cobertura, sense necessitat d'haver d'aplicar fórmules matemàtiques.

Pel que fa a l'article 20, que recull el supòsit de la vigent redacció de l'article 20, i introdueix el del 20 bis, la proposta efectuada, que recull en quin moment es dóna lloc a l'obertura de drets, -incloent-hi prestacions mèdiques i també baixa per malaltia-, anul·la la diferenciació entre la primera demanda de prestacions i les demandes posteriors.

Pensem que aquesta orientació és en detriment dels drets d'alguns assegurats, especialment dels assegurats voluntaris o no assalariats, és a dir, els autònoms, els quals, per tenir dret a les prestacions de l'assegurança malaltia hauran d'haver cotitzat durant els tres mesos anteriors,

a més d'estar d'alta, quan en la vigent redacció, els assegurats autònoms només calia que estiguessin al dia en les seves cotitzacions -si no era la primera demanda de prestacions.

També pels assegurats assalariats, es duplica el termini de cotització per a tenir dret a les prestacions de l'assegurança -passant de quinze dies a trenta dies- en el cas que no sigui la primera demanda de prestacions.

Per tant, efectivament s'anul·la la diferenciació entre la primera demanda de prestacions i les demandes posteriors, però com s'ha dit, a costa d'aquests assegurats.

Es constata en aquest article que s'ha perjudicat als treballadors autònoms enfront dels treballadors assalariats.

La mateixa reflexió que s'ha dit en relació a l'article 21, es pot donar per reproduït en el present article, doncs, és igualment complexa l'aplicació d'aquest article, en preveure cinc supòsits diferents.

Per últim, és obligat constatar que en la proposta efectuada, inexplicablement no preveu la modificació de l'article 22 que preveu les prestacions de l'assegurança maternitat, que deixa tal com estava.

Entenem que de la mateixa línia de donar més prestacions als treballadors per malaltia, s'hauria d'actuar conseqüentment en les prestacions per maternitat.

Per tant, considerem que la Proposició de llei de modificació del Reglament tècnic de la CASS queda incompleta, i dins d'aquesta incompletud no s'ajusta de forma proporcional a les finalitats desitjades, essent difícil que a través d'esmenes es puguin subsanar les mancances detectades, fet que comporta els consellers invocats, Sr. Jordi Mas, Sr. Josep Garrallà, Sra. Olga Forné i jo mateix -en l'encapçalament- que es pronuncii en contra de dita proposició.

El Sr. Síndic General:

A continuació té la paraula pel Grup Lliberal, el Sr. Roc Rossell.

El Sr. Roc Rossell:

Moltes gràcies.

Em permetran, abans d'entrar en el debat concret de la proposició de llei que ha presentat el Partit Socialdemòcrata, que faci unes consideracions de tipus general, perquè la postura que prendrà el grup, en aquest cas, no

es mal interpreti, -i dic mal interpreti des del punt de vista polític.

És un tema suficientment sensible, i crec que tots tenim la sensibilitat política i social necessària per abordar-lo amb serietat, i donar respostes a les noves necessitats que planteja la nostra societat.

El Grup Parlamentari Lliberal ha elaborat un estudi i s'ha fixat una sèrie de preguntes per intentar esbrinar si la llei actual dóna resposta a la problemàtica social que es planteja en aquest moment en la nostra societat. La sèrie de preguntes que ha plantejat el Grup Parlamentari Lliberal, és si avui és vàlid que els assegurats o les persones que formen part del conveni de la seguretat social estiguin classificades en dos classes, quins criteris uns siguin l'obligatorietat i els altres la voluntarietat.

Hi ha un altre aspecte que no sé si, també, avui es pot sostenir, que la part dels assalariats voluntaris puguin entrar i sortir del règim de seguretat social d'acord amb les seves necessitats, i no tenint en compte els aspectes públics.

Una altra pregunta que ens fem és: si les prestacions que avui dóna la seguretat social realment responen a les necessitats que es plantegen?

Una altra pregunta que ens fem: si és normal o acceptable que l'assegurat, en cas de malaltia greu i que el seu tractament sigui costós i prolongat, hagi d'avançar les quotes que li pertanyin, o que pugui ser de forma diferent?

És també acceptable o no acceptable que una persona que té la fatalitat de perdre el seu lloc de treball, la seva cobertura sanitària esdevingui tan minsa com són els vint-i-cinc dies?

Una altra pregunta és: si les cotitzacions actuals ens permeten o permeten a la persona que treballa a l'hora d'arribar a la jubilació que tingui una pensió digna per poder viure dignament?

Hi ha un altre aspecte que crec que no és despreciable, que és la viabilitat del sistema. Sabem constantment, a través dels mitjans d'informació, els greus desequilibris financers que es plantegen a totes les caixes de seguretat social. La nostra té viabilitat sense modificació profunda i conseqüentment podem acceptar que aquesta viabilitat es posi en entredit?

Totes aquestes preguntes, voluntàriament, com vostès han vist, jo no les he contestat. I no les he contestat perquè estan en funció dels criteris rectors que es prenguin per contestar-les. És a dir, hi ha d'haver uns principis bàsics, que a partir d'aquests principis bàsics es puguin contestar aquestes preguntes. Els principis rectors que el Grup Parlamentari Lliberal té en compte són dos, concretament: un és l'ordenament constitucional, com no podia ser d'una altra manera, i en concret l'article 30; un altre principi és el principi de la filosofia social del nostre àmbit cultural, i amb això em refereixo a la Carta Social Europea. Partint de les bases d'aquests dos principis, -com poden vostès entendre-, nosaltres no podem oposar-nos a la presentació de proposició de llei que vostès fan.

Ara bé, com a conclusió d'aquestes anàlisis que s'han fet, hem arribat a què és necessària i urgent la nova llei de la seguretat social, i complementàriament una llei de protecció social. Els termes o el calendari és un compromís que va prendre la ministra de Benestar en la comissió legislativa en el seu moment: que és per tot el dia 31 de desembre de l'any 2002.

Per tant la postura del Grup Parlamentari Lliberal és negativa quant a l'acceptació de la seva proposició de llei, però no quant al contingut ni la filosofia que li posa, sinó que la volem integrar dins el marc de la nova llei de la seguretat social.

He dit.

El Sr. Síndic General:

El Govern vol intervenir?

Sí Sra. ministra de Salut i Benestar teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, intentaré ser breu.

Després de les diferents intervencions dels grups parlamentaris i per la responsabilitat que em pertoca com a ministra de Salut i Benestar, el Ministeri, a més a més, que lidera el que és la reforma de la seguretat social, i donant continuïtat a les paraules del M. I. Conseller General, el Sr. Roc Rossell.

Bé, en primer lloc, doncs, el que sí que m'agradaria és agrair al Grup Parlamentari Socialdemòcrata aquesta proposició de llei

sobre un tema, entre els molts que es generen a l'entorn del debat sobre política en matèria de seguretat social, que hagi permès el debat parlamentari en un tema sensible socialment com aquest.

La presentació, però d'una proposició de llei parcial fa que es desvirtui el debat real que es mereix, i ha de tenir un tema tan sensible, i torno a repetir, un tema tan sensible en matèria social com és la seguretat social, sense obviar la llei que també l'ha de complementar, com ja s'ha dit també aquí, que és la de protecció social.

En aquest sentit, doncs, Srs. consellers del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, permetin-me que tot i felicitar-los per la seva preocupació per a l'ampliació de la cobertura sanitària, que tant el Govern com el Grup Parlamentari Lliberal, i així s'ha posat de manifest en la intervenció del Sr. Roc Rossell, compartim, els digui que el debat sobre seguretat social és més ampli que tot això.

I em permeto afirmar avui que si anéssim a establir prioritats parcials en aquesta matèria, i en conseqüència proposar lleis parcials, proposicions de llei parcials, no serien, justament, les de la cobertura sanitària, sinó les d'altres que socialment preocupen més, i que han ocupat diferents titulars al llarg d'aquests mesos i anys, en els mitjans de comunicació.

I permetin-me que m'expliqui millor. De les converses mantingudes... jo també les he tingut, Sr. López, amb els membres del Consell d'Administració de la CASS i amb els càrrecs d'aquest organisme, que són uns grans coneixedors del dia a dia de la gestió de la CASS en tots aquests temes de seguretat social, diuen que -tot i compartir amb nosaltres- la cobertura sanitària s'ha d'ampliar. El fet que el Govern hagi agafat el compromís de presentar la Llei de seguretat social a finals d'aquest any 2002, -en la qual l'equip tècnic ja fa temps que hi treballa- no agreuja cap problemàtica social que no vingui de fa molts anys. I seré més concreta, des del 1968, i que ara dóna la impressió que ve de fa pocs mesos.

Llavors, d'aquí seguint les seves recomanacions que el Govern no hagi presentat la modificació que avui ens ocupa, -entre altres que ja vam anunciar-, ja que ens diuen, doncs, que la situació real i pràctica del dia a dia de la gestió de la CASS, ens afirma, doncs, que el nombre de persones que actualment es troben sense cobertura sanitària després de la cessació de

l'activitat professional és baix. Atès que no hem d'oblidar que tenim una figura que és la del beneficiari, a la qual s'acull ràpida i automàticament qualsevol persona en situació de cessació d'activitat professional, i per tant, sense pèrdua de cobertura sanitària.

Val a dir, però, que també la problemàtica, aquesta no l'aculli la seguretat social és les famílies monoparentals, la qual pel Ministeri és de gran preocupació, i no solament en aquest àmbit, però que aquestes persones tenen la possibilitat d'anar als nostres serveis socials, i que amb les gestions que fem conjuntament amb la CASS, queden sense cobertura.

És a dir, que amb aquestes situacions, avui en dia ningú es queda sense cobertura. I aquestes reflexions que faig, i sempre pensant que estem... esperar només uns mesos per tenir una llei amb una visió global i no parcial de la seguretat social.

Això no vol dir que no faci falta, sinó que estem a pocs mesos i que, per tant, aquesta urgència, doncs, ja ve de l'any 1968.

Llavors, per finalitzar, espero i desitjo, parlant en nom del Govern i del Grup Parlamentari Lliberal, si m'ho permeten, que la decisió presa avui sobre aquesta proposició de llei no afecti la voluntat del Govern ni la del Grup Parlamentari Lliberal de treballar conjuntament amb els altres grups parlamentaris tots aquells aspectes, -i els asseguro que són molts- que afecten una llei de seguretat social.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Esteve López, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en primer lloc agrair al conseller Sr. Patrick García, pel suport que dona a la nostra proposició de llei, perquè veig que comparteix, però discrepa en alguns aspectes. Però és amb aquest sentiment positiu, amb aquest sentiment constructiu de discrepar però d'avançar, que ha manifestat la seva voluntat de votar favorablement la proposició.

La resta dels integrants del Grup Mixt... en la intervenció que ha fet el Sr. Monegal, estic una

mica sorprès la veritat. Estic una mica sorprès per la preocupació econòmica o financera que aquestes mesures puguin comportar a la seguretat social.

Ara fa uns dies hem rebut tots els estats financers de la CASS, i podem veure que l'any 2001 la branca malaltia de la seguretat social ha tingut un superàvit global de 5.5 milions d'euros, de 915 milions de pessetes de superàvit; i que en aquest moment hi ha unes reserves acumulades dins de la branca malaltia... no de les pensions, la reserva facultativa de malaltia de 44 milions d'euros, és a dir 7.300 milions de pessetes. Això d'una banda.

Clar! La Sra. ministra fa uns moments ens deia que hi havia poques persones afectades. Que realment en aquest moment no hi ha gaires persones que es trobin en aquesta situació. Jo penso que per les poques persones que es trobin en aquesta situació, aquesta ajuda pot ser una ajuda molt important.

D'altra banda, mirin, si a vostès els sembla que la proposició de llei té problemes de claredat, existeix el mecanisme de les esmenes. Es pot arreglar si hi ha voluntat d'arreglar-ho, si hi ha un esperit positiu i constructiu per arreglar-ho.

Pel que fa referència a la intervenció del Sr. Rossell, jo, permeti'm que li digui amb les millors paraules que pugui... que expressi -no sé si ho sabré fer bé- la meva desil·lusió, o, si vol, millor la meva decepció. I diré la meva decepció, perquè jo confiava una mica més... -potser és que sóc molt ingenu i fa molt poc temps que estic en aquesta casa- que des del Grup Parlamentari Lliberal, també tindrieu aquest esperit constructiu.

Mireu! Jo penso... ens diu: "la llei està bé, compartim els criteris, estem d'acord, des del punt de vista de la Constitució i de la Carta Social Europea -que citen i que s'ha citat abans en la meva intervenció- hem d'estar d'acord amb vosaltres... però no ho votem".

Clar, això fa una mica de mal. A mi em sembla que el problema -Sr. Rossell perdoni'm que sigui tan clar... A mi el que em sembla és que aquest problema és que... aquesta iniciativa ve del PS, que és una iniciativa que ha nascut a aquest costat, al costat de l'oposició, i és per això que no es pot votar. Sinó jo no li trobo altra explicació.

Jo entenc que aquesta actitud de dir-nos que la proposició de llei és bona, és positiva, serà bona

pel país, però no la votem. Miri, jo, la veritat, penso que és una manca de responsabilitat política, perquè, és veritat, la iniciativa legislativa acostuma a venir del Govern i de la majoria. Però, l'oposició també tenim el dret a presentar les nostres proposicions de llei, i creiem que si aquestes proposicions són bones, creiem que si és compartit per la majoria de la Cambra que són positives, doncs, haurien de tirar endavant.

Com a mínim, nosaltres el que no farem, -ja li avanço des del Grup Socialdemòcrata, -quan el Govern o el Grup Parlamentari Lliberal presenti un projecte o una proposició de llei, i considerarem que és bona, la votarem favorablement.

Ens diu que s'està posant moltes preguntes... Nosaltres també en posem moltes preguntes. Però, miri! Amb aquesta proposició de llei hem intentat donar ja una resposta. M'agradaria que vostès també les donessin aquestes respostes, però ja.

Ens parla que cal fer una reforma global de la legislació, que això és un aspecte molt puntual i molt concret. I ja ho diu, la nostra proposició de llei ja ho diu, és molt puntual i molt concret. És un aspecte molt concret.

No és incompatible. Mirin! Si vostès creuen que això és bo, que aquest aspecte concret és bo, i que per tant, probablement, en la futura llei global s'inclourà, no és incompatible que s'aprovi ara i que després, un cop el dia 31 de desembre -esperem- entri en aquesta Cambra a tràmit parlamentari la llei de reforma de la seguretat social també s'inclogui aquest punt. Jo no veig el problema, no veig la incompatibilitat. Em sembla una mica absurd que es pugui dir: miri, això és molt bo, però esperarem sis mesos per fer-ho. Ho podem fer ara però no, esperarem sis mesos per fer-ho! És una mica... -a veure, així una mica en broma-, és com si alguna persona que té molta gana, perquè fa molts dies que no menja, i va a una casa on hi ha un plat de sopa i li diuen: no, no la sopa no perquè encara ens falta el segon plat, torna demà, torna d'aquí uns mesos quan tinguem el segon plat! És una miqueta el mateix.

Després, jo també vull fer esment que reformes incompletes en tema de seguretat social se n'han fet. L'any 1997 es va aprovar la Llei reguladora de la gestió i organització administrativa de la CASS. Una llei que reflectia unes reformes concretes, puntuals, i parcials.

En aquell moment la majoria lliberal defensava justament el discurs contrari. Es parlava de fer una reforma global de la legislació de la seguretat social, i llavors es deia: no, molt millor primer modifiquem aquest aspecte concret i puntual i durant l'any vinent, -és a dir durant l'any 1998, segons va dir el Sr. Marc Forné, i es va comprometre, tal com consta en el Diari de sessions-, ja presentarien la nova llei.

Clar, estem al 2002. Ha passat molt temps. Durant tot aquest temps que ha passat -tot i que siguin poques persones, com deia la Sra. ministra-, hi ha hagut persones -i vostès segurament ho saben- que han patit aquest problema: el problema de quedar-se sense feina, de quedar-se sense sou, i de quedar-se sense protecció social. Nosaltres, únicament, amb aquesta proposició de llei volíem solucionar aquest problema.

Mirin! Vostès... -no sé com dir-ho- a vegades, penso que tenen un doble discurs. Ja ho vaig dir en una altra intervenció: el discurs de les paraules i el discurs dels fets. El discurs de les paraules que és amable, progressista, centrat, on es prometen moltes coses. El discurs dels fets on es mostra la cara més dura, la cara més dretana, la cara més ultraliberal, i aquella que nega o retarda sistemàticament els drets socials més elementals.

I d'exemples en tenim molts. I recordo un exemple: la Borsa de treball. No cal dir res més.

Només miri, és evident que després de les intervencions, que aquesta proposició de llei no tirarà endavant. Em sap greu, de veritat; i jo no sé que pensaran vostès, si per mala sort, per desgràcia, tenen... qualsevol dels consellers que es trobin a un amic, a un familiar, a un conegut, a un veí del poble, que es trobi en aquesta situació, des d'ara fins que s'aprovi la nova llei, durant aquests sis mesos, nou mesos o un any que passarà. Jo no sé que pensaran realment, si se sentiran satisfets. És tot.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions per part dels grups parlamentaris?

Sr. Joan Monegal, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, mireu! La nostra postura, i les reflexions que s'han fet sobre la proposta han assenyalat clarament que, d'alguna manera, nosaltres proposàvem o estaríem més afins a una actitud més eclèctica, més a mig camí, més distributiva, i més proporcional a les necessitats i al potencial, possiblement, que malgrat el Sr. Esteve López diu de la CASS és notori i suficient, permeti'm que pugui opinar, perquè les situacions s'han de veure, no estàtica sinó amb la seva dinàmica, i amb la seva dinàmica, la població i les necessitats de la mateixa població seran canviant.

El que sí que és cert, és que s'ha dit en aquesta Cambra, moltes vegades, que és necessària una revisió global, més que tot per l'obsolescència del text regulador actual de la seguretat social. I aquesta obsolescència fa que no sigui adaptada ni adequada als requeriments i a les necessitats de la nostra societat. En això hi estem plenament d'acord. I la sensibilitat social no crec que s'hagi d'exposar a pedaços, sinó d'alguna manera amb una actitud globalitzadora general que enervi, que dilueixi totes les mancances que ara el nostre sistema de seguretat social faculta. I començant pel sistema de cotitzacions, i moltes qüestions que des de la pròpia seguretat social s'han fet estudis, i evidentment són notòries que han de ser remodelades i modificades.

Ara bé, el nostre grup, d'alguna manera, entén que no ens hem de convertir en un estat d'assistència a través dels estàndards que s'assimilin a subvencions. La cobertura social ha de ser directament, o ha d'anar directament lligada amb la cotització dels interessats.

Entenc el neguit, i possiblement la malfiança que pugui tenir el Grup Socialdemòcrata quan s'ha parlat tantes i tantes vegades de la necessitat d'aquesta nova legislació.

En això, hi coincideixo plenament. I des d'aquesta Cambra, incito al Govern a què actuï amb molta celeritat, perquè el fet possiblement és molt més preocupant del quin ens hem plantejat, peça a peça, o concepte a concepte davant del Consell General, per múltiples vicissituds, sempre que hem tractat el tema o els temes de seguretat social.

Ara bé, ara per ara, possiblement la iniciativa seria fer passar el carro davant dels animals de tir. I també hi ha una altra qüestió important, que dins de la generalitat de preceptes necessaris a regular de la seguretat social, aquest en concret podria hipotecar o gravar la

dinàmica que finalment quedi adoptada o enparaulada en el nou text. Per tant, si és veritat que hi ha persones puntuals que es puguin trobar en aquesta situació, i per aquestes persones concretes dins la finalitat social de l'estat, incitaria -torno a dir- a què el Govern abreugi els terminis de redacció del projecte d'aquest text, que em consta que s'ha estudiat moltes vegades, però ha quedat estancat per múltiples raonaments.

Per tant, la nostra actitud crec que queda més que justificada, no només únicament per la filosofia d'aquest parlament, sinó per les qüestions tècniques que he detectat, que evidentment són un farciment més a l'argumentació donada de més fonament en la nostra intervenció.

El Sr. Síndic General:

El Grup Lliberal vol intervenir?

Sr. Roc Rossell teniu la paraula.

El Sr. Roc Rossell:

Gràcies.

Jo he dit que feia una exposició de tipus general, perquè no és mal interpretés, i no és mal interpretés políticament la postura del Grup Parlamentari Lliberal. Però, no solament no és mal interpreta la postura del Grup Lliberal, Sr. Esteve López, sinó que s'hi adjunta una carga de demagògia que jo personalment no la puc acceptar. I no la puc acceptar, perquè vostè fa referència a uns fets i com a exemple que no puc acceptar els seus plantejaments, és a dir, jo li faig una pregunta a vostè: com entén que aquesta proposició de llei arribi a l'any 2002, quan és tremendament injusta, deixa a la persona que té la fatalitat de perdre el seu medi de subsistència, i a més a més la societat li retalla la prestació social que li pot ajudar a subvertir o a sortir-se del problema, com entén vostè que això arribi ara, i que no hagi arribat fa vint anys, Sr. Esteve López?

O sigui, jo penso que té una concepció de la realitat andorrana per mimetisme, que no és la real. Evidentment que això és un problema greu, com altres, però venir aquí i fer-nos el discurs que ens ha fet, doncs, jo, en fi, evidentment no el puc compartir.

Quant a la seva postura que ha quedat decepcionat. Doncs, miri, en això aquí no s'hi pot fer absolutament res, Sr. Esteve López!

Quan vostè diu que hi ha un llenguatge dels fets i un llenguatge de les paraules... En tot cas no me l'apliqui a mi, Sr. Esteve López. I no crec que l'apliqui al Grup Parlamentari Lliberal actual. És a dir, nosaltres tenim un compromís, i vostè n'és conscient des de la primera reunió que es va fer amb la ministra de Benestar, on hi va haver una pressió per part del grup parlamentari, perquè aquesta legislació es portés a llum el més ràpidament possible, perquè per la seva urgència i per donar resposta a aquest mínim estat del benestar que té la societat andorrana.

I no som ultraliberals, Sr. Esteve López. Almenys jo no sóc ultraliberal. Jo no estic aquí per treure o desconstruir -per dir-ho d'alguna manera- el poc que tenim d'estat del benestar. Al contrari, en la mesura de les nostres possibilitats, -ja li he dit- els meus plantejaments generals estan fonamentats en dos textos principals: amb la Constitució -com no pot ser d'una altra manera-, i amb els principis de filosofia social, que compartim amb el nostre entorn cultural. Quan li dic això, faig referència a la Carta Social Europea, que moltes vegades n'hem parlat.

Per tant, Sr. Esteve López, és un problema de temps, i d'un temps curt. No allarguem el problema *in eternum*, sinó que hi ha un compromís per part del Govern i del grup parlamentari, que això es portarà a terme durant la segona part d'aquesta legislatura. Per tant, el seu dramatisme i la seva exposició no la comparteixo, ni l'accepto.

El Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Esteve López, pel Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sr. Rossell, entenc molt bé que no la comparteixi. Acceptar-la, no és vostè qui l'ha d'acceptar.

Miri! Això d'aquí diu: "els liberals aprofiten ampliar la cobertura dels aturats si la CASS ho troba viable". Això és del març del 1999. No dic el Sr. Roc Rossell, dic els liberals...

La Sra. Angelina Mas, uns mesos després va dir, i després ho ha reiterat en moltíssimes ocasions que: "ampliar la cobertura dels aturats és perfectament assumible i viable per la seguretat social".

Potser, la pregunta que vostè em fa: "per què ara arriba aquesta proposició de llei i no ha arribat abans?", no me l'hauria de fer a mi.

Potser la pregunta seria una altra: per què ara que arriba aquesta proposició de llei tampoc s'aprovarà? Potser és aquesta la pregunta que s'ha de fer. No per què arriba ara.

I finalment Sr. Rossell, jo li vull dir una cosa. Miri! Vostè diu que no són ultraliberals, que vostè no ho és. Jo no ho he dit mai que vostè ho sigui. Jo dic que la política que s'està aplicant en aquest país de no avançar, que hi ha un immobilisme social, que es neguen els drets o que es retarden indefinidament, és la política que s'està fent aquí, durant aquests últims anys. És l'únic que he dit. No he dit ni que vostè ni que cap persona en concret ho sigui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Jo abundaré amb el que ha dit el Sr. Roc Rossell. En fi, quasi bé m'ha deixat sense argumentació, perquè la comparteixo plenament, i ho he de confirmar aquí. Sí, potser sí que el Sr. Esteve López, quan diu la política ultraliberal, no ens qualifica del tot liberals. No sé com es pot entendre, separar una cosa de l'altra. Perquè jo m'he sentit al·ludit com a ultraliberal -segons ha dit vostè-, i no en som. Estic segur que aquí no en som.

I tampoc li diré que hauríem de... no faré servir aquí l'argument de dir que tenim la majoria i que fem les lleis que volem. No! Perquè tenim un programa. Tenim un programa de caire tan social com el nostre país pot acceptar en aquest moment, i l'ha acceptat gràcies a què nosaltres el vam presentar. Perquè si l'haguéssim presentat amb menys caire social, potser també tindríem la majoria. I malgrat això, estic segur que aniríem més enllà, segons les circumstàncies del moment, quan fes falta fer-ho. Com fan tots els governs responsables de la situació d'un país.

El que passa és que la situació del país és la que és. Llavors, és clar, jo parlo d'un país. No sé si parlem del mateix. Alguna altra vegada hem comentat això.

El que explicava la Sra. ministra és molt concret. També sóc partidari que es facin aquestes millores, no exactament amb la forma que les proposen vostès, amb aquella que es debatrà entre els tres grups parlamentaris amb el Govern, a darrera el Grup Lliberal, naturalment. Però a veure, el tema és que avui dia, per la prosperitat econòmica evident que tenim a Andorra, les necessitats de cobrir casos lamentables, com tots coincidim en considerar-los, són si no mínimes o inexistents, suplertes i suplides de la manera que ha explicat molt bé la ministra. I si no són així, ho seran de totes maneres pel sistema d'ajuts que es va crear ja fa molts anys, -que no és pas nou-, i que ha anat seguint així. Vostè ho sap molt bé.

El debat, només és, i només vull referir-me al fet que donar un qualificatiu d'ultraliberal sense saber el què vol dir, tampoc... és molt espectacular dir-li ultraliberal a un grup parlamentari que té la majoria en aquest país. Potser sí. Però, la veritat, si ens posem a donar qualificatius, aniríem molt lluny. Jo li demano que ens doni el crèdit... -no ens l'ha de donar vostè, ens el donen els electors i els que ens donen suport i els del Grup Parlamentari Lliberal- que ens donin el crèdit que tenim una legislatura d'un any, avui, fa pocs dies, fa un any que hem començat, i li asseguro que aquesta legislatura, -tal com ens vam comprometre en el nostre programa-, veurà un salt que no li permetrà a vostè parlar més d'immobilisme social. Jo penso que no n'hauria de parlar ara, ja. I confio que no en pugui parlar més. Perquè farem el que faci falta perquè vostè no ho pugui dir. Ara, potser no li agradarà tot el que farem, però li asseguro que ho farem en sintonia amb el que voldrà el país, en cada moment, perquè per això ens ha votat a nosaltres.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Altres intervencions?

Demanaria, en tot cas, que aquestes intervencions anessin sobre el fons de la qüestió, i si és per contestar a alguna al·lusió concreta, que sigui de la manera més breu possible.

Sr. Roc Rossell, del Grup Lliberal, teniu la paraula.

El Sr. Roc Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Jo per acabar el debat i sortir una mica d'aquesta dinàmica que a mi personalment no m'agrada, li voldria dir, Sr. Esteve López, -i al Grup que ha presentat la proposició de llei- que no li càpigui cap dubte, que abans que acabi aquesta legislatura, l'estat del benestar, els mínims que tenim assolits en aquests moments es veuran àmpliament ampliat dins de la mesura de les possibilitats econòmiques possibles. Però no fet el discurs que ha fet algú en aquesta sala, condicionant l'economia al benestar. No! No anem per aquí. I espero que abans que acabi la legislatura, Sr. López, puguem tornar a parlar d'aquest tema amb menys agressivitat i amb menys dosis de demagogia.

El Sr. Síndic General:

Sr. Esteve López, del Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Miri! Sr. Rossell, és la segona vegada que em diu: parla de demagogia. Jo encara no ho he fet, perquè no sé com qualificar el discurs que ha tingut el seu partit durant aquests darrers anys, -el discurs social- i la realitat que hem viscut. I em reservo el qualificatiu.

Miri! Sr. Forné, estic d'acord amb vostè en una cosa: la situació del país és la que és. Una brillant frase. És una situació -coincideixo amb vostè, també- de prosperitat econòmica evident. La diferència és que jo penso que és una situació de mancances socials també evidents. El que nosaltres defensem des del nostre Grup -des del Grup Socialdemòcrata- és que la situació social, les millores socials estiguin en relació amb aquesta prosperitat econòmica.

Vostè diu que confia que en el futur no parlarem més d'immobilisme, d'immobilisme social. Jo, Sr. Forné, també ho confio, així ho espero. A veure, he de constatar que ara, en aquest moment, si miro cap enrera, hem de parlar d'immobilisme social. I tan de bo, que en el futur no haguem de parlar d'això. Jo el felicitaré personalment.

Gràcies.

El Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. Antoni Martí, del Grup Lliberal, per al·lusió.

El Sr. Antoni Martí:

Per al·lusió al Grup Parlamentari Lliberal, i amb una manera de conduir-nos, que segons el Sr. Esteve López, és ultraliberal. És veritat, que jo miraré, contràriament al Sr. Esteve López, de tenir un discurs més pausat, menys agressiu, ja no dic menys demagògic i menys populista. Però, en tot cas, miri, avui, quan, vostè parlava del Grup Parlamentari Lliberal, del Govern Lliberal que no ha fet avançar aquest país. Vostè ens ha presentat avui una reformeta de la Llei de beques. Nosaltres fem una reforma de la Llei de beques. Vostès ens presenten avui, una reformeta en un tema important, i o ha dit el Sr. Roc Rossell, nosaltres fem la reforma de la Llei de la seguretat social.

Contràriament al que diu, a vostès el que els falta són els grans projectes, perquè els grans projectes, les grans reformes les està fent el Partit Liberal Andorrà, i li'n citaré unes quantes.

Miri! La llei del sòl se n'ha parlat moltíssim, és la gran reforma, a nivell urbanístic, del Partit Liberal Andorrà; la llei d'immigració...

El Sr. Síndic General:

Si us plau, Sr. Antoni Martí,...

(Se senten veus)

No, si us plau, quedem-nos només en la qüestió, i no anem cap a un altre debat.

El Sr. Antoni Martí:

El que no es pot fer, Sr. síndic, és donar qualificatius a un Grup Parlamentari que ha tingut el 43% de la gent, i que d'aquesta gent no tots són benestants en aquest país, i per tant, també representen una sensibilitat i uns electors en aquest país, que vertaderament no són benestants, com vostè sap perfectament.

Gràcies.

El Sr. Síndic General:

Sr. Jaume Bartumeu, del Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. síndic, per dir dos coses. Una, ja l'ha dit vostè que és a qui li pertoca dir-ho, que és clar, que si aquí hem de fer un debat de política general, jo també tinc moltes coses a dir. Sobre

el que he sentit aquí i l'altre, que tan respectable és el 43% de vots que va tenir el Grup Parlamentari Lliberal o el Partit Liberal, com el 30% que va tenir el nostre partit, o com el 25% que va tenir una altra força política. Per tant, no sé, si el Sr. síndic vol que fem un debat de política general, ho podem fer abans del més de juny, i nosaltres podem començar ara mateix.

El Sr. Síndic General:

Us agrairia, efectivament, que paréssim aquest debat sobre la política, en fi, que afecta a altres qüestions que el tema que estem tractant, concretament que és una Proposició de llei de modificació del Reglament tècnic de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i deixar aquesta qüestió tancada.

Sr. Josep Dallerès si vol intervenir, és per al·lusió o...

El Sr. Josep Dallerès:

No, no, és sobre el tema de fons que hi ha avui.

El Sr. Síndic General:

Sobre el tema de fons, doncs, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

És per contestar al Sr. Antoni Martí, però em centraré en el tema d'avui sobre les grans reformes o les petites reformes. En tot cas recordaré -ho ha dit el Sr. Esteve López, però ho recordaré jo també que era present en aquesta sala- en tot cas, va ser el Grup Lliberal i el Govern lliberal qui va començar les reformetes en el cas de la seguretat social, vist que l'única reforma que s'ha fet des del moment que va pujar al poder és: la de la modificació del Consell d'Administració de la CASS. Cap més. I aquesta sí que es va votar. En cas que s'hagués perdut la memòria, ho recordo. Aquesta no tocava un problema de cobertura social, era el tema del Consell d'Administració. És el tema de la CASS. És, únicament, per refrescar les memòries.

El Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Sr. cap de Govern, molt breument, si us plau.

El Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Només per dir que comprenc el que ha volgut dir i no ha acabat de dir, perquè no ha pogut el Sr. Antoni Martí, senzillament perquè el Sr. Esteve López ha dit i s'ha referit a l'acció del Govern liberal durant els últims anys, no ara, sinó durant tots aquests anys. A veure, el debat d'orientació política el tindrem a mitjans de juny, em sembla -com hem començat a parlar-ne. I allà hi haurà ocasió d'esplaiar-se àmpliament sobre la política actual i la passada. Però jo comprenc, i m'hagués agradat que haguéssim pogut anar fins al final a dir: si vostè es refereix a la política dels liberals durant els últims anys, ens obra la porta a parlar-ne, i de les reformes grans que proposava i que explicava el Sr. Antoni Martí i que estan en la ment de tots, de manera que no cal recordar-les massa. Però, valia la pena que s'haguessin pogut recordar aquí. Ho farem el dia 15 o 16 de juny, o el dia que toqui el debat d'orientació política, en el qual el Sr. síndic ens dóna molta més facultat i tenim moltes més hores per discutir, perquè només ens centrarem en aquell tema, i no ens sortim de tema, com hem fet ara, i me n'excuso, Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Cap més intervenció?

Doncs, bé, havent estat demanada una votació en les diferents intervencions, procedirem doncs, a la mateixa. Us recordo que sí és sí a la presa en consideració de la proposició de llei, i no és no a la proposició, i en aquest cas és declararia closa la seva tramitació.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

Sr. Antoni Martí Petit : No

Sr. Jordi Mas Torres : No

Sr. Daniel Mateu Melción : No

Sr. Joan Monegal Blasi : No

Sr. Josep Àngel Mortés Pons : No

Sra. Clara Pintat Rossell : No

Sr. Emili Prats Grau : No

Sra. Maria Lluïsa Puig Montes : No

Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas : No

Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

Sr. Roc Rossell Dolcet : No

Sr. Guillem Valdés Alemany : No

Sr. Miquel Alís Font : Sí

Sr. Francesc Areny Casal : No

Sr. Josep Areny Fité : No

Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

Sra. Olga Benazet Dolsa : No

Sr. Francesc Casals Pantebre : Sí

Sr. Jordi Daban Alsina : No

Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

Sra. Olga Forné Angrill : No

Sr. Patrick García Ricart : Sí

Sr. Josep Garrallà Rossell : No

Sr. Marcel Llovera Massana : No

Sr. Esteve López Montanya : Sí

El Sr. Síndic General:

Sr. secretari, voleu fer el recompte, si us plau.

El Sr. Esteve López:

7 sí, 19 no.

El Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació no es pren en consideració la proposició de llei, i per tant, declaro closa la seva tramitació.

Acabat aquest punt de l'ordre del dia, se suspèn la sessió per un quart d'hora.

(Se suspèn la sessió, són les 18.25h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.45h)

El Sr. Síndic General:

Es reprèn la sessió amb el punt número 6 de l'ordre del dia.

6- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Francesa relatiu als despatxos de controls nacionals juxtaposats.

La proposta fou publicada en el Butlletí número 7/2002, del 20 de febrer, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir ara?

No?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Alguna intervenció per part del Grup Mixt? No?

Per part del Grup Socialdemòcrata? Tampoc?

Pel Grup Lliberal?

Sí, Sr. Emili Prats teniu la paraula.

El Sr. Emili Prats:

Gràcies Sr. síndic.

La ratificació del Conveni relatiu als despatxos de controls nacionals juxtaposats entre els governs d'Andorra i França és una conseqüència directa de la propera obertura del túnel d'Envalira. L'entrada al Principat des de França queda modificada, i per tant, calia trobar una nova ubicació de les instal·lacions duaneres i policials. Seguint les recomanacions del Conveni de Kyoto i de l'Organització Mundial de la Duana, el nou model de duana, atès que els despatxos dels dos països es troben en el mateix punt de passatge, han d'afavorir uns controls comuns. En el marc de la simplificació i harmonització dels règims duaners, els nous despatxos duaners francesos i andorrans es trobaran en una sola plataforma de controls nacionals juxtaposats. El Conveni que es presenta per ratificació preveu aquesta millora dels tràmits duaners i es demana al Govern que continuï els treballs iniciats amb França, perquè aquests despatxos puguin ser realitzats ben aviat.

Des del Grup Parlamentari Lliberal, ens felicitem de la conclusió d'aquest conveni internacional que integra de manera més eficaç els règims duaners amb França, i millora decididament els intercanvis comercials entre aquests dos països.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la proposta?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt següent, punt número 7.

7- Examen i aprovació, si escau, de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Josep Garrallà Rossell, Jordi Mas Torres i Joan Monegal Blasi, consellers generals, al Projecte de llei de suplement de crèdit per a les despeses derivades del projecte, construcció i explotació durant un any de l'estació depuradora d'aigües residuals de la zona sud d'Andorra.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 3/2002, del 10 de gener. S'hi ha presentat una esmena a la totalitat formulada pels Srs. Josep Garrallà Rossell, Jordi Mas Torres i Joan Monegal Blasi, i ha estat publicada en el Butlletí número 16/2002, del 28 de març.

El Sr. Jordi Mas té la paraula per exposar l'esmena.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

En nom dels consellers signants d'aquesta esmena a la totalitat, retirem l'esmena.

El Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Bé, doncs, havent-se retirat l'esmena a la totalitat, i atès que no s'hi han presentat esmenes a l'articulat, doncs, proposo que es procedeixi a l'examen i aprovació, si escau, d'aquest projecte de llei. D'acord?

Doncs, alguna intervenció per part del Govern?

El Govern vol intervenir? No?

Per part dels grups parlamentaris? El Grup Mixt? No?

El Grup Socialdemòcrata?

Sr. Josep Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

És en base a l'article 28 de la Llei general de les finances públiques que el Govern ha tramitat aquest projecte de llei. Aquest article 28 comença així:

"En casos d'extrema urgència el Govern pot autoritzar al cap de Govern perquè atorgui avenços de fons per tal de finançar despeses no dotades o amb dotació insuficient i fins a un límit màxim del 5% de l'estat de despeses."

En examinar el text que ens ha estat tramès, (el del projecte de llei de suplement de crèdit), si bé resta palès el segon extrem, a saber: que es doten partides dotades insuficientment, no resta gens clara la noció d'extrema urgència que porta a tramitar-lo en base a l'article 28.

El projecte de llei ve acompanyat, també, d'una memòria justificativa que, al nostre entendre, tampoc aporta cap aclariment quant al tema de l'extrema urgència, a la que fa referència la Llei general de les finances públiques; m'explico: La memòria, en resum, ens recorda que el 27 de gener del 2000 va ser signat un acord entre Andorra i el Regne d'Espanya sobre el trasllat i gestió de residus. Acord que va ser ratificat pel Consell General el 13 d'abril del mateix any 2000. Ratificació ràpida per part del Consell General, val a dir-ho (no pas per extrema urgència, diria senzillament amb diligència per part d'aquesta Cambra). En aquest Acord, el Principat d'Andorra es comprometia a realitzar abans del 31 de desembre del 2002 les inversions previstes al "Pla de sanejament d'Andorra", pla, recordem-ho també, que havia estat aprovat el 1996 -quatre anys abans.

És per complir els objectius d'aquest Pla, -diu la memòria- que el Govern, en data 19 de setembre del 2001 va aprovar el plec de bases número 847 per al concurs públic de licitació dels treballs de redacció del projecte, construcció i explotació durant un any de l'estació depuradora d'aigües residuals de la zona sud d'Andorra... havien passat quatre anys.

Han hagut de passar 17 mesos més des de la ratificació (20 des de la signatura del Conveni) i, entremig, l'aprovació d'un altre pressupost (a més dels tres anteriors) per veure'n la urgència? Em demano. O potser perquè l'execució esdevingués urgent?

L'eina pressupostària és normalment l'eina que plasma els projectes i les polítiques. La planificació, en definitiva, d'un estat.

Manera ben particular d'entendre la previsió, la que ho fa per via de l'extrema urgència!

Ara bé, per altra banda, no deixa de semblar molt especial la urgència que demostra el Govern en tramitar el projecte de llei al Consell General. És tan urgent que l'avenç de fons

decretat el 19 de setembre no es materialitza fins el 28 de desembre, i no arriba al Consell fins al 10 de gener! Entre temps s'ha tramitat i aprovat un altre pressupost! Sempre amb la mateixa diligència que està mostrant el Consell General!

Podria servir d'exemple!

Resta ben clar, em sembla, que d'extrema urgència, res de res. Resta ben clar, un cop més, que actuacions com aquesta mostren una manca de previsió, que ja hem tingut altres ocasions per denunciar.

Tot i així, ens hagués pogut quedar algun dubte... no hi cap. La roda de premsa del ministre Portaveu del mateix dia 28 de desembre ens l'aclareix.

Del ball de xifres que ofereix la premsa, resta clar que avenç de fons i llei de suplement de crèdit només són dos elements d'una mateixa operació de maquillatge pressupostari o, potser millor dit, una operació de cirurgia estético-pressupostària, una espècie de *lifting* pressupostari, un recurs per fer pujar el percentatge d'obra realitzada en el moment del tancament de l'any, tot i sabent que l'obra no pot de cap manera ser adjudicada abans de l'inici de l'any següent, com ha estat el cas.

Res de ben greu, em diran! Potser sí, o potser no.

El cert és, però, que la mostra clara d'improvisació o de manca de previsió, més que l'avenç de fons en si, resta palesa quan es mira d'on surten els diners per al finançament. Són partides pressupostàries que no s'han utilitzat, i que provenen, per un 40% de partides d'infraestructures de transport, per un 35% de partides d'escoles i per un 20 % de partides de la nova seu de la Justícia!

Tot un programa de previsions de despeses ben fet.

O potser, és només i tan sols, que de forma conscient s'havien inflat certes partides perquè era any d'eleccions?

Senyors de la majoria, la Llei que estem debatent ara deixa palès que el debat que vam tenir el dia del debat del pressupost ens dona la raó, quan defensàvem que la Llei de les finances públiques permet, ja, al Govern, -sense modificacions i tal com està-, d'utilitzar crèdits en casos d'extrema urgència. La prova la tenim amb el que ens ocupa avui, i per cert, on aquesta urgència no resta pas gens demostrada.

Ara bé, no serem pas nosaltres qui ens oposarem a què es tiri endavant el Pla de sanejament, que considerem que és indispensable pel país. Lamentem tan sols que es faci de manera tan poc estètica.

Votarem que sí a la presa en consideració del text.

El Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal, alguna intervenció? No?

Cap altra intervenció?

Sí, Sr. cap de Govern...

Sra. ministra de Finances teniu la paraula.

La Sra. Mireia Maestre:

Gràcies Sr. síndic.

Si bé la memòria no era prou explícita quan s'explicaven els motius de l'avenç de fons, i crec, que la poca previsió és qüestió d'uns i altres per saber la feina que estem fent. Llavors, la motivació d'aprovar un avenç de fons, que com bé sabem tots és una prerrogativa que té el Govern per la Llei general de les finances públiques i que un avenç de fons ha de ser presentat a la Cambra amb una llei de suplement de crèdit o una llei de crèdit extraordinari, segons escaigui, doncs, s'ha de presentar... és a dir, que s'aprova quan no hi ha crèdits suficients per tirar endavant una proposta.

Com bé han vist, el plec de bases va estar disponible per treure la licitació el mes de setembre. El mes de setembre quedaven crèdits disponibles suficients per començar, però no per fer totes les obres de la depuradora sud. Atenent el fet de la urgència o de la necessitat de fer aquestes obres, era important que es podés licitar el més aviat possible. Quan es treu una licitació és necessari tenir tots els crèdits disponibles, i poder emetre una autorització de despesa perquè el Govern pugui prendre una decisió.

Hi havien dues opcions: o bé ens esperàvem fins al mes de gener, o a finals de gener perquè tinguéssim les dotacions en el pressupost del 2002, -i per tant posposar uns quants mesos més la licitació d'aquestes obres-; o bé utilitzar el mitjà legal que se'ns ha donat que és l'avenç de fons, per poder tirar endavant la licitació, la publicació de l'edecte, i per tant, poder començar a treballar en aquestes obres, que per

nosaltres són prou urgents com per justificar un avenç de fons.

I, bé, em sembla que si la justificació no era prou explícita en la memòria, espero que ara la meva explicació hagi ajudat una miqueta més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

No?

Sí, Sr. Dallerès, del Grup Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Únicament per donar les gràcies a la ministra per l'explicació, i recordar el que he dit. Efectivament, això corrobora en el debat del pressupost el que nosaltres vam dir: que el Govern, ja, amb la llei tal com estava feta -llei que va entrar el propi Govern liberal i que vam votar- permetia fer això sense modificacions d'aquesta llei.

Gràcies Sra. ministra.

El Sr. Síndic General:

Cap altra intervenció?

Bé, doncs, proposo l'aprovació per assentiment del projecte de llei?

Doncs, queda aprovat.

Passem al punt número 8 de l'ordre del dia.

8- Informe anual del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2000.

L'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2000 fou publicat en el Butlletí número 8/2001, del 17 de maig. La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe i per exposar-ne les consideracions té la paraula el Sr. president... No? El Sr. Joan Albert Farré, membre de la Comissió Legislativa d'Interior, té, doncs, la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies.

En data 12 de novembre de l'any 2001, va tenir lloc la reunió pública de la Comissió Legislativa d'Interior, amb l'objecte de procedir a l'anàlisi

de l'Informe del Raonador del ciutadà de l'any 2000, com a únic punt de l'ordre del dia.

Amb la presència del propi raonador, el Sr. Ricard Fiter Vilajoana, assistiren a l'acte el Sr. Francesc Rodríguez Rossa, en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Joan Monegal Blasi, en nom del Grup Parlamentari Demòcrata, els Srs. Càndid Naudi Mora, Marc Pintat Forné i el Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas en nom del Grup Parlamentari Lliberal.

Després d'expressar-li la felicitació de la comissió per la qualitat i contingut de l'informe a tractar, i palesar l'esforç de síntesi efectuat en relació al darrer informe presentat, el raonador va procedir a l'exposició del seu contingut, no sense abans posar-se a disposició de la comissió per futures convocatòries, que entenia necessàries.

Va dur a terme una explicació de l'estructura de l'informe presentat, quantificant el nombre d'expedients oberts i tramitats, que ascendiren a dos-cents sis durant l'any 2000, -dels quals cent cinc foren resolts, setanta-tres no foren admesos a tràmit, i vint-i-vuit restaven en aquell moment encara pendents.

El tipus de demandes tractades durant l'any 2000, es quantifiquen en: divuit escrits de queixa, seixanta-sis escrits de reclamació, tres de mediació i cent dinou expedients informatius.

Posar especial èmfasi en els vint-i-set expedients d'ofici amb informe, tramesos a les institucions.

Traslladar, ensems, l'agraïment de *l'Association des Ombudsmans et mediateurs de la francophonie* per l'acollida que van rebre de les institucions andorranes durant el seu congrés celebrat a Andorra, així com el tracte rebut des de la institució que representa per part de l'Administració pública andorrana.

No obstant això, va fer palès el seu neguit per gaudir d'un tracte preferent en els actes públics oficials que el Consell General duigués a terme tranquil·litzant-lo des de la comissió en el sentit que de ben segur que una futura llei de protocol no podrà més que tenir en compte la importància de la institució i la tasca que es duu a terme, per tal que pugui gaudir d'un lloc protocol·lariament apropiat en tots i cadascun del actes oficials.

Entregar a la comissió còpia d'una sentència que segons va afirmar, anul·lava algunes

prerrogatives dels quarts, i va destacar entre els temes tractats, la recomanació feta al Govern sobre una futura llei d'investigació de la paternitat, la creació d'una llar-refugi per a dones maltractades, suggeriments per donar solucions a certs cotitzants de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, revisant les pensions de vellesa, viduïtat i orfanat, propostes de reformes per als centres penitenciaris, i tancament del centre penitenciar de Casa de la Vall, el tema de l'impost/dipòsit que han d'abonar certs residents espanyols sobre el pagament de l'IRPF.

Davant de preguntes sobre el funcionament de la Justícia manifestar que no existeix malestar general, però, sí, problemes puntuals. Descontent pel funcionament de la Batllia, no mostra cap queixa especial en quant al tracte que reben els ciutadans pel que fa a la Policia i als agents dels centres penitenciaris.

La comissió insistí sobre la qüestió de la Justícia i la Policia, exposant, el raonador, que creu que el Consell Superior de la Justícia ha d'intervenir en la lentitud d'alguns procediments de la Batllia, que cal revisar alguns procediments judicials, i, que la Policia ha millorat sensiblement la seva imatge davant la societat andorrana.

Ensems, se li preguntà sobre el greuge que causa el silenci administratiu negatiu, i si ha estat reobert algun expedient. Exposant, tot seguit, el raonador que el silenci administratiu negatiu suposa una manca d'argumentació jurídica pels administrats a l'hora de recórrer a instàncies superiors, i que habitualment no es reobre cap expedient, però si escau, es poden practicar recordatoris.

Després de fer al compareixent una reflexió sobre la idoneïtat d'adreçar les recomanacions al Consell d'Administració de l'STA i no a la pròpia STA, se li va formular una qüestió sobre diferències que el raonador aprecia entre quarts i veïnats.

El raonador, en resposta a la pregunta formulada argumenta les particularitats del sistema d'elecció dels quarts, posant de relleu que, segons ell, és totalment discriminatori, i segueix els usos i costums de cada lloc independentment dels principis democràtics.

Des de la comissió es manifesta l'oportunitat de revisar certs aspectes del Codi de

l'Administració com per exemple el silenci administratiu.

Sense més preguntes ni intervencions s'aixecà la reunió agraint novament al raonador del ciutadà la seva presència en el si de la comissió.

De la lectura i de l'explicació de l'informe, la comissió en va extreure les oportunes conclusions sobre el funcionament de la institució que, sense dubte, tracta multituds de demandes i peticions de ciutadans que l'entenen com un recurs necessari d'intervenció prop de l'Administració, assolint-se el nivell de coneixement i normalització en el si de la societat andorrana com per poder pensar que estem davant d'una institució pràcticament consolidada.

Aquest és, Srs. consellers generals, l'informe que la comissió eleva al Ple del Consell General, sobre la reunió mantinguda en relació a l'informe de l'any 2000 amb el raonador del ciutadà que, com a tots ens consta, manté una pública preocupació sobre nombroses qüestions que afecten als ciutadans d'Andorra, fent -sense cap dubte- seu el lema dels ombudsmans d'altres països, "conèixer i informar-se, però també, fer-se conèixer com a institució".

El Sr. Síndic General:

Moltes gràcies.

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Alguna intervenció?

Cap intervenció?

Bé, doncs, dono per acabat aquest punt de l'ordre del dia, i passem al punt següent, punt número 9.

9- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni de les Nacions Unides de lluita contra la desertificació en els països afectats per sequera greu i/o desertificació, principalment a Àfrica.

Aquesta proposta fou publicada en el Butlletí número 9/2002, del 4 de març, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir? No?

Passem a la intervenció dels grups parlamentaris?

El Grup Mixt?

Sí, la Sra. Olga Forné té la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

El Conveni sobre la desertificació va sorgir arrel de la demanda que es va formular a l'Assemblea General de les Nacions Unides de crear un Comitè, posterior a la conferència de Rio sobre el medi ambient i el desenvolupament l'any 1992, en la que es va posar en evidència la necessitat d'una millor gestió dels ecosistemes i en particular de les regions àrides. Un conveni d'aquestes característiques que pretén reunir a un major nombre possible de països signataris, en l'àmbit de la solidaritat i la cooperació, no presenta cap dubte quant a la participació i implicació que pot assumir el nostre país.

El que creiem, quatre consellers del Grup Mixt, que s'ha de ressaltar en el moment de l'adhesió és la importància d'associar directament les causes amb els efectes i, quan sovint estem posant els mitjans, a nivell internacional, per resoldre certs efectes nocius, ens oblidem de les causes i de com podríem incidir per eradicar-les.

Tot i la rellevància de les contribucions financeres, és una constatació òbvia que el valor afegit d'aquests convenis passi necessàriament per la conscienciació de la implicació directa de les activitats humanes sobre el medi ambient. A nivell intern, aquest tipus d'adhesió per permetre als països de promoure programes d'educació, de millor coneixement de l'entorn medio-ambiental, i l'adequada racionalització dels recursos naturals i tecnològics. En l'àmbit dels fòrums internacionals pensem que s'ha de subratllar els efectes socials i econòmics immediats que afecten zones geogràfiques amb el conseqüent desplaçament de poblacions i l'amplificació de trastorns de nutrició, així com un constant creixement de la demanda de programes sanitaris i d'intervenció urgent i puntual de professionals de la sanitat en les zones afectades.

Promoure el voluntariat dels joves, complir amb les obligacions de caire financer i participar en comitès científics o tècnics és indubtablement positiu i necessari, però no suficient.

L'experiència que a hores d'ara podem relatar de la signatura del Protocol de Kyoto l'any 1997, amb el posterior i sorprenent anunci l'any 2001, per part d'un dels països més rellevants en la producció dels gasos més incidents en les

variacions climàtiques de no ratificar el conveni, i la constatació que a pocs mesos de la celebració, a Sud Àfrica, de la Cimera mundial sobre el desenvolupament sostenible, molts dels països signataris encara han d'iniciar els tràmits de ratificació, ens ha de fer reflexionar sobre la capacitat d'actuació dels petits estats com el nostre.

De moment, però, i ja és un bon inici, la nostra participació en certs comitès tècnics i científics de quines conclusions podran ser d'utilitat en l'àmbit intern i la necessària implementació de programes educatius, incrementarà considerablement els coneixements i la formació de les generacions futures.

El Sr. Síndic General:

Gràcies.

Pel Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Avui, el Govern ens demana d'aprovar l'adhesió a aquest Conveni de les Nacions Unides de lluita contra la desertificació en els països afectats per sequera greu i/o desertificació principalment a Àfrica.

Pel que hem sabut, aquesta proposta fou aprovada pel Govern en data 14 de febrer del 2002 -aquest mateix any.

Els socialdemòcrates no tenim cap oposició de principi a votar favorablement aquesta aprovació, i la votarem.

Com diu molt bé l'exposició inicial que ha fet el Govern en la tramesa, i la llegeixo, diu: "El Principat d'Andorra, en el context del Conveni, no es pot definir com un país afectat pel fenomen de la desertificació. Tanmateix, l'evolució que ha conegut el nostre país en la segona meitat del segle XX ens apropa a una certa experiència del que representa la pressió humana en un territori limitat."

Des de les finestres d'aquesta Casa de la Vall, mirant el fum tòxic del forn incinerador de l'altra banda de la vall, hem de compartir la referència als resultats de la "...pressió humana en un territori limitat". Matisant, però, que tal vegada la pressió és més aviat econòmica i dinerària que no pas humana.

En tot cas, insisteixo, votarem però ho farem -i ho havíem de dir- constatant públicament la

nostra divergència amb la política exterior del Govern lliberal.

El ministre d'Exteriors ha fet prova d'habilitat i de rapidesa. En lloc de parlar del que crema i fa mala olor, -el forn incinerador i el trasllat de residus cap als països veïns, i no parlarem del tercer veí, avui no toca- parlarem, doncs, del que queda bé: un conveni clau en matèria de medi ambient global, lluny de casa.

I si a més, a més, això s'esdevé avui que l'OCDE ens ha tornat a assenyalar públicament com a país que no solament no coopera, sinó que afavoreix la competència fiscal deslleial, doncs, més bona nota pel cap de la diplomàcia andorrana.

El dia en què ja es constata que som gairebé els últims de la llista -Andorra és un dels set darrers països a romandre en la llista dels gairebé cinquanta inicialment assenyalats per l'OCDE- constatarem, també, que la celeritat del Ministeri d'Exteriors al presentar-nos convenis a ratificar, s'hauria d'aplicar... -només tinc tres exemples, Sr. síndic...

El Sr. Síndic General:

Només voldria que no ens allunyéssim, Sr. Bartumeu, del tema d'aquest punt de l'ordre del dia.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Considero que no me n'allunyo, Sr. síndic...

(Se senten veus)

El Sr. Síndic General:

Si us plau, Srs. consellers, Srs. membres del Govern.

El Sr. Jaume Bartumeu:

1. Portar a la ratificació del Consell General la Carta Social Europea, -que tant comparteix el Grup Parlamentari Lliberal i que va ser signada pel Govern el 4 de novembre de l'any 2000.
2. Portar a la ratificació del Consell General el Conveni penal sobre la corrupció, signat pel Govern el 8 de novembre de 2001.
3. Portar a la ratificació del Consell General el Conveni de les Nacions Unides sobre la supressió del finançament del terrorisme, signat pel Govern el 10 de novembre del 2001.

Eren només tres exemples, Sr. síndic, de la llista -que podria ser molt més llarga-, del que caldria fer i que no es fa, i que nosaltres també votaríem. El Govern prefereix pretendre donar lliçons a fora sense fer el que cal fer a casa... i així ens va...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció per part del Grup Lliberal? No?

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. Cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Lògicament per al·lusions ja que jo, només, volia dir que comparteixo el que ha dit la Sra. Olga Forné sobre aquest conveni. Però la intervenció del Sr. Bartumeu, lògicament, em força a parlar-ne. Jo estava pensant, que quedaven dos punts de l'ordre del dia, i no sabia quin punt havia triat vostè per parlar de l'OCDE. El felicito perquè l'ha trobat, perquè només quedava el de l'EUTELSAT, i francament, segurament no dóna de si. Penso que tampoc donava de si aquest, però, naturalment, li agraeixo que expressi la seva opinió sobre el que fa bé el Govern i el que no fa bé -segons el seu criteri-, però, li vull recordar que parlant del forn no s'ha allunyat gens de la temàtica perquè està aquí al davant. És veritat, en aquesta part no s'ha allunyat gens de la temàtica d'avui, i tampoc de la desertificació i del medi ambient. Però és el Govern liberal que està fent el que s'ha de fer, -el que no s'havia fet abans amb el forn, amb tota una política de posar-ho tot al dia. La política anterior de reciclar el vidre -que tampoc s'havia fet mai-... Per tant, modestament, anem fent la feina que tenim programada, i la feina que ens comprometem a fer en cada programa. Així obtenim les majories i espero que es puguin seguir obtenint, per part dels lliberals. I, no solament és aquella majoria del 43%, sinó que és guanyar a totes les parròquies la llista nacional -que és més important dir-ho.

Però, a partir d'aquí, tot el que s'ha fet o no s'ha fet, o com s'ha pogut fer, em remeto al que ha dit abans el Sr. Esteve López. En el temps que ens queda de legislatura acabarem el programa que tenim compromès davant dels electors, que és el nostre compromís, no el de vostès, és el nostre, el dels que ens han elegit. Però, a partir

del moment que hem estat elegits i que hem tingut majoria, el compromís és de tirar endavant la política exterior del país -que és competència del Govern-, i és la que estem fent.

De la seva referència a l'OCDE, segur que tindrem ocasió de parlar-ne llargament i, ja n'hem parlat avui, tant vostè com jo en mitjans de comunicació interposats, com és natural, perquè de seguida que surti la llista, doncs, ens han vingut tots a demanar-nos-la. I no vull allargar-me sobre aquest tema. Ja tindrem ocasió de fer-ho perquè aquí sí que em sembla que ens sortiríem del tema. Vostè ho ha fet breument, i jo encara més breument i, agraeixo al

Sr. síndic que m'ho hagi permès.

Gràcies.

El Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, si no hi ha cap altra intervenció i a la vista de la intervenció que hi ha hagut sobre el tema, i si no hi ha cap objecció, proposo l'aprovació per assentiment de la proposta?

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt número 10, i últim punt de l'ordre del dia.

10- Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni per a la creació de l'Organització europea de telecomunicacions per satèl·lit "EUTELSAT" esmenat.

La proposta fou publicada en el Butlletí número 10/2002, del 7 de març, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir? No?

Alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sí, Sr. Jordi Mas, pel Grup Mixt, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només una breu intervenció, i a més a més és una ratificació d'un conveni bastant tècnic, però important -entenem.

Els consellers, Olga Forné, Josep Garrallà, Joan Monegal, i jo mateix, trobem aquesta Proposta de ratificació del Conveni per a la creació de l'Organització Europea de Telecomunicacions per Satèl·lit Eutelsat, esmenat -perquè és el segon que passa en aquesta Cambra-, adequada als temps moderns que vivim... i diem als temps moderns que vivim com una de les possibles solucions que aquesta organització havia d'adoptar per sobreviure en un món cada vegada més competitiu.

El procés de globalització o de mundialització -com també es diu- va íntimament lligat amb les renovacions o les reorientacions que han de prendre les empreses que vulguin estar presents en el mercat. Tots els sectors econòmics estan adaptant les seves estructures i orientant els seus objectius amb aquesta finalitat.

Les noves tecnologies són avui dia un dels sectors més dinàmics de l'economia mundial, i un dels que experimenten més progressos, tant tecnològicament com en temps d'innovació. Per tant, exigeix una constant renovació per estar al dia.

Les telecomunicacions per satèl·lit en són una mostra explícita, i per tant l'Organització Europea de Telecomunicacions per Satèl·lit (EUTELSAT) no ha pogut defugir de la reestructuració per poder ser competitiu en el seu àmbit econòmic, i poder sobreviure.

Andorra forma part d'aquesta important organització des del 1994 -com sabem-, i està representada en el si de la mateixa organització a través del Servei de Telecomunicacions d'Andorra -o STA.

Amb aquesta modificació del conveni inicial, es proposen canvis importants, com és la creació d'una societat anònima, -per tant hi haurà un canvi d'estatus jurídic-, Andorra ha de continuar sent un membre -tal com ha sigut- un membre actiu d'aquesta organització internacional. I, per tant, entenem que aquest conveni va en la mateixa línia que nosaltres donaríem suport, perquè sigui ratificat i aprovat per la Cambra.

Gràcies.

El Sr. Síndic General:

Pel Grup Socialdemòcrata?

Pel Grup Lliberal, tampoc cap intervenció?

No hi ha cap altra intervenció, per tant, doncs, proposo l'aprovació per assentiment de la proposta?

Doncs, queda aprovada.

Acabat l'ordre del dia, doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.15h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 821234